

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ภาพถ่ายแฟชั่นชุด “อีกแง่มุมหนึ่งในความทรงจำของอเมริกัน”

FASHION PHOTOGRAPHY TITLED “ANOTHER FACET FROM
AMERICAN’S MEMOIR”

นางสาวนวลตา วงศ์เจริญ

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 71473
วัน,เดือน,ปี..... - 9 พ.ค. 2550

b.....
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมบัณฑิต

ภาควิชานิเทศศิลป์ สาขาวิชา การถ่ายภาพ

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

ภาพถ่ายแฟชั่น ชุด “อีกแง่มุมหนึ่งในความทรงจำของอเมริกัน”

FASHION PHOTOGRAPHY TITLED

“ANOTHER FACET FROM AMERICAN’S MEMOIR”

นางสาวนวลตา วงศ์เจริญ

Miss NUALTA WONGCHAROEN

ภาควิชาศิลปะศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำเนินการตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ กิตติ อมรพัฒนกุล วันที่ 30 ธ.ค. 2549

(อาจารย์กิตติ อมรพัฒนกุล)

หัวหน้าภาควิชา กิตติ อมรพัฒนกุล วันที่ 30 ธ.ค. 49

(อาจารย์วิศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ

คุณพ่อ คุณแม่ สำหรับความเข้าใจ กำลังใจที่มีให้เสมอ ตลอดมา และทุนทรัพย์

อาจารย์กิตติ อมรพัฒนกุล อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ คณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิชาศิลปนิพนธ์ทุกท่าน

พี่น้อง สำหรับกำลังใจ และความห่วงใย

ชั้น ก๊ิม เจ๊บบใหญ่ โฟน อีฟ ปู๊ย สำหรับความช่วยเหลือขณะถ่ายทำ ภาพทุกชุด

ป๊าก สัม เจ๊บบเล็ก ก๊ิม อีฟ เจ๊บบใหญ่ ชั้น ใหญ่ ปู๊ย ป่อ บุค อาร์ต แซม ศิลป์ ล้อ บอม โฟน เจ๊ป่อ

สำหรับความช่วยเหลือ และกำลังใจ

พี่ๆ นิตยสารอิมเมจ

พี่ๆ สตูดิโอวิตามินซี

พี่ก๊ิก พี่โอม

มาร์ค สำหรับกำลังใจ และความห่วงใย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ณ

บทที่ 1

บทนำ

1.1. ความเป็นมาของเนื้อหา	1
1.2. วัตถุประสงค์และประเด็นในการศึกษา	1
1.3. ขอบเขตการศึกษา	1
1.4. แนวทางบรรลุเป้าหมาย	2
1.5. แหล่งข้อมูล	2
1.6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2

บทที่ 2

ข้าวและเหตุการณ์สำคัญในยุคทศวรรษที่ 1960 ถึง 1980

2.1. ข้าวและเหตุการณ์ในยุคทศวรรษที่ 1960	3
2.2. ข้าวและเหตุการณ์ในยุคทศวรรษที่ 1970	4
2.3. ข้าวและเหตุการณ์ในยุคทศวรรษที่ 1980	5

บทที่ 3

แฟชั่นในยุคทศวรรษที่ 1960 ถึง 1980

3.1. แฟชั่นในยุคทศวรรษที่ 1960	7
3.2. แฟชั่นในยุคทศวรรษที่ 1970	10
3.3. แฟชั่นในยุคทศวรรษ 1980	15
3.4. บทสรุป	18

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การถ่ายภาพแฟชั่น ในยุคทศวรรษที่ 1960 ถึง 1980

4.1. ความเป็นมาของการถ่ายภาพแฟชั่น	19
4.2. ประเภทของภาพถ่ายแฟชั่นในตอนต้น	20
4.3. การถ่ายภาพแฟชั่นในยุคทศวรรษที่ 1960 ถึง 1970	20
4.4. การถ่ายภาพแฟชั่นในยุคทศวรรษที่ 1980 ถึง 1990	22

บทที่ 5

ภาพถ่ายแนวสะท้อนสังคม วัฒนธรรม ในเชิงเสียดสี

5.1. แลร์รี่ ฟิงค์ (Larry Fink)	26
5.2. วิลเลียม ไคลน์ (William Klein)	27
5.3. เดวิด ลาชาเปอล (David LaChapelle)	27

บทที่ 6

บทวิเคราะห์ข้อมูล

6.1. “การประท้วงปฏิวัติของกลุ่มรักร่วมเพศ ในทศวรรษที่ 1970”	32
6.2. “เหตุการณ์สงครามเวียดนามในทศวรรษที่ 1960”	32
6.3. “เหตุการณ์ของ Rosa Park”	32
6.4. “เหตุการณ์การประท้วงเรียกร้องสิทธิสตรีในยุคทศวรรษ 1960”	32
6.5. “เหตุการณ์กระแสดต่อต้านสังคมของกลุ่มพังค์ ในทศวรรษที่ 1980”	33

บทที่ 7

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

7.1. สรุปแนวความคิด	34
7.2. การเขียนแบบร่าง (Sketch)	35
7.3. การคัดเลือก เสื้อผ้าที่จะนำมาถ่ายทำ	37

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.4. การสำรวจสถานที่	40
7.5. การถ่ายภาพ	42

บทที่ 8

ผลงานสำเร็จ

8.1. ภาพชุดที่ 1	
มาริลิน มอนโร กับการประท้วงเรียกร้องสิทธิสตรีครั้งแรก ในทศวรรษที่ 1960	48
8.2. ภาพชุดที่ 2	
เหตุการณ์เหยียดสีผิวบนรถประจำทาง ของ นางสาว โรซ่า พาร์ค ในทศวรรษที่ 1960	54
8.3. ภาพชุดที่ 3	
ทหารหญิงเวียดนาม กับเหตุการณ์ช่วงสงครามเวียดนาม ในทศวรรษที่ 1960.....	59
8.4. ภาพชุดที่ 4	
การประท้วงปฏิวัติเรียกร้องสิทธิของกลุ่มรักร่วมเพศ ในทศวรรษที่ 1970	63
8.5. ภาพชุดที่ 5	
การปรากฏตัวของกลุ่มฟังก์เพื่อต่อต้านระบบทุนนิยม และ บริโภคนิยม	65

บทที่ 9

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

9.1. สรุปผลการทำงาน	70
9.2. ปัญหาในการทำงาน	70
9.3. ข้อเสนอแนะ	70
บรรณานุกรม	72
ประวัติผู้แต่ง	75

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

บทที่ 3

ภาพที่ 3.1. ทรงผม Crew Cuts	7
ภาพที่ 3.2. ทรงผม Bouffant	7
ภาพที่ 3.3. เสื้อ Nehru Jacket	8
ภาพที่ 3.4. กระโปรง Mini Skirt	8
ภาพที่ 3.5. กระโปรงสู่ม	8
ภาพที่ 3.7. เสื้อผ้าของ Mary Quant	9
ภาพที่ 3.8. รองเท้าบู๊ท ยุค 1960	9
ภาพที่ 3.9. รองเท้าส้นเตี้ย ยุค 1960	9
ภาพที่ 3.10. กางเกงยุค 1960	10
ภาพที่ 3.11. รองเท้าบู๊ท แบบ Glam Rock	11
ภาพที่ 3.12. เสื้อผ้าผู้หญิงแบบ Glam Rock	11
ภาพที่ 3.13. David Bowie	11
ภาพที่ 3.14. พังก์ในยุค ปลายทศวรรษที่ 1970	13
ภาพที่ 3.15. พังก์ในยุค ปลายทศวรรษที่ 1970	13
ภาพที่ 3.16. การแต่งกายแบบดิสโก้	14
ภาพที่ 3.17. การแต่งกายแบบดิสโก้	14
ภาพที่ 3.18. การแต่งกายแบบดิสโก้	14
ภาพที่ 3.19. จอห์น ทราโวลตรา	14
ภาพที่ 3.20. มาดอนน่า	16
ภาพที่ 3.21. มาดอนน่า	16
ภาพที่ 3.22. ทรงผมในยุค 1980	16
ภาพที่ 3.23. ทรงผม Big Hair	16
ภาพที่ 3.24. เสื้อผ้าแบบ New Romantics	17
ภาพที่ 3.25. เสื้อผ้าแบบ New Romantics	17

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ภาพที่ 4.1. ผลงานของ Guy Bourdin	21
ภาพที่ 4.2. ผลงานของ Guy Bourdin	21
ภาพที่ 4.3. ผลงานของ Corinne Day	23
ภาพที่ 4.4. ผลงานของ Corinne Day	23
ภาพที่ 4.5. ผลงานของ Wolfgang Tillmans	23
ภาพที่ 4.6. ผลงานของ Wolfgang Tillmans	23
ภาพที่ 4.7. ผลงานของ Juergen Teller	24
ภาพที่ 4.8. ผลงานของ Juergen Teller	24
ภาพที่ 4.9. ผลงานของ Terry Richardson	25
ภาพที่ 4.10. ผลงานของ Terry Richardson	25

บทที่ 5

ภาพที่ 5.1. ผลงานของ Larry Fink	27
ภาพที่ 5.2. ผลงานของ Larry Fink	27
ภาพที่ 5.3. ผลงานของ David LaChapelle	29
ภาพที่ 5.4. ผลงานของ David LaChapelle	29
ภาพที่ 5.5. ผลงานของ David LaChapelle	30
ภาพที่ 5.6. ผลงานของ David LaChapelle	30
ภาพที่ 5.7. ผลงานของ David LaChapelle	30
ภาพที่ 5.8. ผลงานของ David LaChapelle	30

บทที่ 7

ภาพที่ 7.1. การเขียนแบบร่างภาพชุดที่ 1	35
ภาพที่ 7.2. การเขียนแบบร่างภาพชุดที่ 2	35
ภาพที่ 7.3. การเขียนแบบร่างภาพชุดที่ 3	36
ภาพที่ 7.4. การเขียนแบบร่างภาพชุดที่ 4	36
ภาพที่ 7.5. การเขียนแบบร่างภาพชุดที่ 5	37

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 7.6. เสื้อผ้าในการถ่ายภาพชุดที่ 1	37
ภาพที่ 7.7. เสื้อผ้าในการถ่ายภาพชุดที่ 2	38
ภาพที่ 7.8. เสื้อผ้าในการถ่ายภาพชุดที่ 3	38
ภาพที่ 7.9. เสื้อผ้าในการถ่ายภาพชุดที่ 3	38
ภาพที่ 7.10. เสื้อผ้าในการถ่ายภาพชุดที่ 4	39
ภาพที่ 7.11. เสื้อผ้าในการถ่ายภาพชุดที่ 5	39
ภาพที่ 7.12. เสื้อผ้าในการถ่ายภาพชุดที่ 5	39
ภาพที่ 7.13. การสำรวจสถานที่ ภาพชุดที่ 1	40
ภาพที่ 7.14. การสำรวจสถานที่ ภาพชุดที่ 1	40
ภาพที่ 7.15. การสำรวจสถานที่ ภาพชุดที่ 2	40
ภาพที่ 7.16. การสำรวจสถานที่ ภาพชุดที่ 3	41
ภาพที่ 7.17. การสำรวจสถานที่ ภาพชุดที่ 4	41
ภาพที่ 7.18. การสำรวจสถานที่ ภาพชุดที่ 5	42
ภาพที่ 7.19. การสำรวจสถานที่ ภาพชุดที่ 5	42
ภาพที่ 7.20. การจัดแสง ภาพชุดที่ 1	43
ภาพที่ 7.21. การจัดแสง ภาพชุดที่ 2	44
ภาพที่ 7.22. การจัดแสง ภาพชุดที่ 3	45
ภาพที่ 7.23. การจัดแสง ภาพชุดที่ 4	46
ภาพที่ 7.24. การจัดแสง ภาพชุดที่ 5	47

บทที่ 8

ภาพที่ 8.1. ภาพผลงานชุดที่ 1	49
ภาพที่ 8.2. ภาพผลงานชุดที่ 1	50
ภาพที่ 8.3. ภาพผลงานชุดที่ 1	51
ภาพที่ 8.4. ภาพผลงานชุดที่ 1	52
ภาพที่ 8.5. ภาพผลงานชุดที่ 1	53
ภาพที่ 8.6. ภาพผลงานชุดที่ 2	55
ภาพที่ 8.7. ภาพผลงานชุดที่ 2	56
ภาพที่ 8.8. ภาพผลงานชุดที่ 2	57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 8.9. ภาพผลงานชุดที่ 2	58
ภาพที่ 8.10. ภาพผลงานชุดที่ 3	60
ภาพที่ 8.11. ภาพผลงานชุดที่ 3	61
ภาพที่ 8.12. ภาพผลงานชุดที่ 3	62
ภาพที่ 8.13. ภาพผลงานชุดที่ 4	64
ภาพที่ 8.14. ภาพผลงานชุดที่ 5	66
ภาพที่ 8.15. ภาพผลงานชุดที่ 5	67
ภาพที่ 8.16. ภาพผลงานชุดที่ 5	68
ภาพที่ 8.17. ภาพผลงานชุดที่ 5	69

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1. ความเป็นมาของเนื้อหา

เนื้อหาในศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของอเมริกาใน ยุคทศวรรษที่ 1960 ถึง ทศวรรษที่ 1980 ซึ่งเป็นยุคของการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ในประวัติศาสตร์วัฒนธรรม ของประเทศอเมริกา ซึ่งมีประเด็นศึกษาที่น่าสนใจ โดยข้าพเจ้าได้คัดเลือกเรื่องราวที่มาของ ประวัติศาสตร์ ในบางส่วน ที่เป็นเหตุการณ์ ที่เกิดขึ้นในช่วงยุคสมัยนั้น มาปรับใช้กับการผลิตผลงาน ภาพถ่ายแฟชั่นในเชิงลือเลียน เสียดสี อาทิเช่น เหตุการณ์ประท้วงเรียกร้องสิทธิสตรีที่เกิดขึ้นครั้งแรก ในยุคทศวรรษที่ 60 เหตุการณ์ประท้วงเรียกร้องสิทธิของกลุ่ม รักร่วมเพศ ในทศวรรษที่ 70 เป็นต้น

1.2. วัตถุประสงค์และประเด็นในการศึกษา

ประเด็นการศึกษาของผลงานศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ได้แก่ การศึกษาการนำเรื่องราวใน ประวัติศาสตร์ กลับมาทำเป็นผลงานรูปแบบใหม่ นำเนื้อหาและข้อมูลมาปรับใช้ในเชิงลือเลียน เสียด สี โดยสื่อผลงานออกมาในรูปแบบแฟชั่น จึงเป็นการศึกษาในเรื่องของเครื่องแต่งกาย ของแต่ละสมัย นิยม และศึกษาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์การถ่ายภาพแฟชั่นในยุคนั้น เพื่อนำมาปรับใช้ให้ร่วมสมัยกับ ปัจจุบัน

1.3. ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตในการทำงาน คือ ลักษณะการทำงานเป็นรูปแบบการถ่ายทำภาพถ่ายแฟชั่นนอก สถานที่ โดยแต่ละสถานที่จะสอดคล้องกับเนื้อหา และประเด็นที่นำมาลือเลียน เสียดสี โดยข้าพเจ้าได้ เลือกที่จะนำเสนอเป็นภาพถ่ายสี เพื่อเป็นการสอดคล้องกับเสื้อผ้าและเรื่องราวในแต่ละภาพ งานที่ ผลิตเป็นรูปแบบผลงานร่วมสมัย ดังวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยข้อตกลงเบื้องต้นในการทำงานคือ การศึกษาประวัติศาสตร์ข่าวและเหตุการณ์เพื่อนำไปวิเคราะห์และก่อให้เกิดแนวความคิดที่มีต่อการ สร้างสรรค์ผลงาน และการศึกษาถึงความเป็นไปได้ในการสร้างผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4. แนวทางบรรณูป่าหมาย

กระบวนการทำงานเริ่มต้นจากการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ทั้งในเรื่องของแฟชั่น การถ่ายภาพแฟชั่น และข่าว เหตุการณ์สำคัญในยุคต่างๆที่กำหนด แล้วหยิบยกประเด็นที่สำคัญและน่าสนใจ มาสร้างสรรค์ผลงานภาพถ่ายแฟชั่นในเชิงเสียดสี โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ในการทำงาน ทั้งในด้านอุปกรณ์ สถานที่ นางแบบ นายแบบ ผู้ร่วมงาน พუნทรัพย์และระยะเวลาในการทำงาน

1.5. แหล่งข้อมูล

หนังสือเกี่ยวกับประวัติศาสตร์การถ่ายภาพแฟชั่น ประวัติศาสตร์แฟชั่น ข่าวและเหตุการณ์สำคัญของประเทศสหรัฐอเมริกา ค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต และปรึกษาผู้รู้ ผู้มีประสบการณ์

1.6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้เรียนรู้การจัดแสงในการถ่ายภาพแฟชั่นนอกสถานที่
2. ได้เรียนรู้การแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในการทำงาน ที่มีผู้ร่วมงานจำนวนมาก
3. ได้เรียนรู้การใช้อุปกรณ์ต่างๆ ในการถ่ายภาพนอกเหนือจากในหลักสูตร ในห้องเรียน
4. ได้เรียนรู้ประวัติศาสตร์และการนำมาประยุกต์ในการสร้างสรรค์ผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ข่าวและเหตุการณ์สำคัญในยุคทศวรรษที่ 1960 ถึง 1980

2.1. ข่าวและเหตุการณ์ในทศวรรษที่ 1960

ทศวรรษที่ 1960 เป็นทศวรรษที่ประชากรวัยรุ่น มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม และวัฒนธรรมเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่เกิดขึ้นในยุค 1940 ซึ่งมีการกำเนิดประชากรเด็กขึ้นเป็นจำนวน 70 ล้านคนหลังการเกิดสงครามโลก ซึ่งในประวัติศาสตร์ได้ให้คำจำกัดความในการกำเนิดประชากรในครั้งนี้ว่า “Baby Boom” เด็กจำนวนมากเติบโตขึ้นเป็นวัยรุ่นในยุค 1960 เป็นต้นมา ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม วัฒนธรรม การศึกษาและการเมืองเป็นอย่างมาก เกิดการปฏิรูปในด้านการศึกษา คุณค่าในตัวบุคคล วิถีชีวิต และกฎหมาย และได้เกิดการเรียกร้องสิทธิมากมายในยุค 1960 ดังต่อไปนี้

2.1.1. การปฏิวัติเรียกร้องความเป็นธรรมในกฎหมายแบ่งแยกสีผิว ซึ่งเริ่มต้นมาจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นบนรถประจำทาง ผู้หญิงชาวอเมริกัน แอฟริกัน ชื่อ Rosa Park (โรซ่า พาร์ค) เนื่องจากกฎหมายในยุคนั้นว่าด้วยสิทธิในการขึ้นรถประจำทางของชาวผิวขาว และ ชาวผิวดำ ซึ่งเมื่อรถประจำทางที่นั่งเต็มคัน ชาวผิวดำต้องเสียดส่นที่นั่งให้ชาวผิวขาว ในวันที่เกิดเหตุการณ์ Rosa Park ได้ขึ้นรถประจำทางเพื่อเดินทางกลับบ้าน ซึ่งมีชายผิวขาวขึ้นมาบนรถคันเดียวกัน และบอกให้เธอเสียดส่นที่นั่งให้เนื่องจากกฎหมาย ทำให้ Rosa Park ได้เริ่มการประท้วงเรียกร้องสิทธิของคนผิวดำ เรียกร้องความเป็นธรรม ซึ่งมีผลต่อการปฏิรูปกฎหมายสีผิวในเวลาต่อมา โดยแนวความคิดการปฏิวัติอย่างสันติของ “Martin Luther King” ทำให้ชนผิวดำได้รับสิทธิความเป็นธรรมมากขึ้น

2.1.2. ในปี 1963 ได้เกิดการประท้วงสิทธิสตรีขึ้นเป็นครั้งแรก เพื่อผู้หญิงได้มีสิทธิ เสรีภาพ ในสังคม โดยการนำของ Betty Friedan , Pauli Murray และ Gloria Steinem สตรีทั้งสามได้ก่อตั้งสมาคมสตรีแห่งชาติ ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อเรียกร้องสิทธิ ความเสมอภาคของเพศชายและเพศหญิง ในสังคม ก่อให้เกิดกฎหมายในการทำแท้ง ให้เป็นการกระทำที่ถูกกฎหมาย มีการใช้ยาเม็ดคุมกำเนิด เกิดขึ้นอย่างแพร่หลาย

2.1.3. ประธานาธิบดี John F. Kenedy (จอห์น เอฟ. เคนเนดี) ถูกลอบสังหาร ในปี 1963

2.1.4. ในยุคทศวรรษ 1960 กลุ่มวัยรุ่นได้หันมาให้ความสนใจกับการนับถือศาสนาใน โลก ตะวันออก อาทิเช่น พุทธศาสนา ลัทธิเซน และเกิดแนวความคิด การรักสันติ ต่อต้านการเกิดสงคราม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังประโยคที่ว่า “Make Love Not War” วัยรุ่นกลุ่มนี้มีวิถีชีวิตที่เรียบง่าย และมักใช้เวลาไปกับสิ่งเสพติดประเภทหลอนประสาท เช่น กัญชา และ สารเคมี แอล เอส ดี (LSD) ซึ่งเป็นที่มาของวัฒนธรรมคนตรีแนวหลอนประสาท (Psychedelic) ความเคลื่อนไหวของกลุ่มวัยรุ่น ประกอบไปด้วย ความเชื่อในศาสนาอันลึกลับ, ความอิสระทางเพศ และการต่อต้านความรุนแรง มีชื่อเรียกกลุ่มวัยรุ่นกลุ่มนี้ว่า “ฮิปปี” (Hippies)

2.1.5. คอนเสิร์ต Woodstock ที่มีผู้เข้าร่วมชมถึง 400,000 คน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงพลังที่แท้จริงของกลุ่มวัยรุ่นฮิปปี

2.1.6. การแข่งขันกันทางด้านอวกาศ ซึ่งเริ่มต้นขึ้นตั้งแต่ปี 1957 และได้มีชาวอเมริกันคนแรก ที่ขึ้นสู่อวกาศในปี 1961 คือ Alan Shepard (อลัน เชพพาร์ด) และในปี 1963 John Glenn (จอห์น เกล็น) เป็นชาวอเมริกันคนแรกที่ได้โคจรรอบ โลก และต่อมามนุษย์สองคนแรกที่ได้ขึ้นไปถึงบนดวงจันทร์ ด้วยยานอพอลโล 11 คือ Neil Armstrong (นีล อาร์มสตรอง) และ Buzz Aldrin (บัซ อัลดริน)

หลายสิ่งที่เกิดขึ้นในยุค 1960 ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมมากมาย เกิดการปฏิรูป สังคม การมาถึงจุดสูงสุดของสงครามเย็น การเคลื่อนไหวต่อต้านสงคราม เป็นต้น

2.2. ข่าวดังและเหตุการณ์ในยุคทศวรรษที่ 1970

ในช่วงยุค 70 ได้มีการเปลี่ยนแปลงภายใต้สภาวะที่กดดัน สงครามเวียดนามยังคงดำเนินต่อไป โดยการแบ่งแยกประเทศ จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1974 อเมริกาได้ถอนทหารเข้าร่วมสงคราม อาชญากรรมมีจำนวนตัวเลขสูงขึ้น แม้ว่าประธานาธิบดี Nixon จะออกกฎหมายลงโทษสูงสุด การอพยพย้ายถิ่นฐานเพิ่มมากขึ้น ประชากรจากต่างถิ่นย้ายถิ่นฐานเข้ามาเพื่อการพัฒนาในด้านเศรษฐกิจ หรือหลบหนีจากการปราบปรามทางการเมือง เกิดการเรียกร้องสิทธิและเสรีภาพในสังคมของสตรี และ รักร่วมเพศ (Gay) เพิ่มมากขึ้น ผู้หญิงเริ่มเข้ามามีบทบาททางการเมือง สถิติการหย่าร้างสูงขึ้น ผู้หญิงเริ่มเป็นผู้ที่ทำงานหาเลี้ยงครอบครัว ชาวแอฟริกันผิวดำได้มีบทบาทเข้าร่วมเป็นสมาชิกของ สภา ครอง

เกรส ในยุคนี้เกิดการขัดแย้งในรัฐสภามากขึ้น รวมไปถึงมีการดูแลรักษาสภาพสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในปี ค.ศ. 1973 อเมริกาเกิดภาวะราคาน้ำมันสูง วัฒนธรรมอเมริกาเฟื่องฟู ซึ่งมีผลต่อ งานวรรณกรรม งานดนตรี ความบันเทิง และแฟชั่น

2.2.1. เกิดความเคลื่อนไหวของกลุ่มรักร่วมเพศ ดังเช่น Gay และ Lesbian ได้เรียกร้องสิทธิ พวกเขาถูกกดขี่ ข่มเหง และต้องใช้ชีวิตแบบไม่เปิดเผย ซึ่งพวกเขาไม่พอใจนัก พวกเขาเริ่มปรับสถานะให้เป็นส่วนร่วมของสังคมมากกว่า เป็นเรื่องที่น่าละอาย จุดเริ่มต้นของการประท้วง เรียกร้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิทธิเกิดขึ้นเมื่อคืนวันที่ 28 มิถุนายน ค.ศ.1969 ที่โรงแรม Stonewall Inn และที่บาร์เกย์ ในเมือง New York ซึ่งเป็นสถานที่ที่พวกเขาสามารถพบปะกันได้อย่างเปิดเผย แม้ว่าจะผิดกฎหมาย บ่อยครั้งที่ตำรวจบุกเข้าจู่โจมบาร์เกย์ และกระทำทารุณต่อพวกเขา ทำให้พวกเขาต้องการที่จะประท้วงอย่างจริงจัง พวกเขาไม่ถดถอยและรอคอยที่จะปลดปล่อยความเป็นอิสระ ในวันที่ 14 ตุลาคม ค.ศ.1979 เกิดการเดินขบวนประท้วงเรียกร้องสิทธิของชาวเกย์จำนวน 100,000 คน ที่เมือง Washington D.C.

2.2.2. เกิดผับ disco ขึ้นครั้งแรก ชื่อ The Loft และ The Tenth Floor เป็นที่พบปะของเกย์และนักเต้น ภายในบาร์นี้มีสิ่งเสพย์ติดมากมาย คนตรีที่เิดในดิสโก้ เป็นคนตรีที่ผสมกับหลายๆเพลง มีจังหวะขำๆ ต่อมาได้มีผับที่โด่งดังมากที่สุด คือ Studio 54

2.2.3. ในด้านดนตรี ในทศวรรษนี้ข่าวสำคัญคือการแยกวงของศิลปินทั้งสี่คน ในวง The Beatles ซึ่งโด่งดังข้ามทศวรรษ และการเสียชีวิตของ Elvis Presley เหตุการณ์นี้มีผลกระทบต่อวงการดนตรี คนตรีในยุค 70 มีทั้ง soft-rock, hard-rock, country rock, folk rock, punk rock, shock rock ในยุคนี้เพลงร็อกเป็นธุรกิจที่ใหญ่มาก รวมไปถึงดนตรีแนวดิสโก้ด้วย

ศิลปินที่โด่งดังของยุคคือ Aerosmith, the Bee Gees, David Bowie, Jackson Browne, Alice Cooper, Eagles, Electric Light Orchestra, Billy Joel, Elton John, Led Zeppelin เป็นต้น

2.3. ข่าวและเหตุการณ์ในยุคทศวรรษที่ 1980

ในยุค 80 เกิดการรวมตัวทางธุรกิจและหน่วยการค้าขึ้นมากมาย มีรายชื่อบุคคลร่ำรวยถึง 400 ราย รายชื่อบริษัทใหญ่ๆอีก 500 ราย การซื้อขายผ่านบัตรเครดิตเป็นเรื่องปกติในชีวิตประจำวัน เป็นช่วงที่เศรษฐกิจเฟื่องฟูมาก เกิดภาวะเงินเฟ้อ ผู้คนจับจ่ายใช้สอยกับสิ่งบันเทิงต่างๆ อาทิเช่น วิดีโอ เกมส์ รายการทอล์กโชว์ กลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน ในทศวรรษนี้อเมริกาได้ครบรอบ 200 ปี อุตสาหกรรมภาพยนตร์ทำเงินได้มากกว่าที่เคยเป็นด้วยภาพยนตร์เรื่อง E.T. ถือได้ว่าเป็นยุคเฟื่องฟูในด้านเศรษฐกิจและการเมือง เป็นการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปส่วนย่อย แต่ปัญหาของยุคนี้อยู่ที่การแพร่กระจายเชื้อโรคเอดส์

2.3.1. ผู้คนในอเมริกาส่วนใหญ่มีคอมพิวเตอร์ส่วนตัวใช้ เกิดการค้นคว้าวิจัยทางการแพทย์ ถึงการรักษาโรคมะเร็ง และโรคหัวใจในทางใหม่ รวมไปถึงโรคอื่นๆ และ การค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับเรื่องพันธุกรรม และ DNA

2.3.2. การปฏิบัติทางเพศเริ่มรุนแรงและจริงจังมากขึ้น หลังจากการเสียชีวิตด้วยโรคเอดส์ของ Rock Hudson เหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นสูงมาก และหลังจากปีค.ศ.1985 จนถึง 1990 มีสถิติผู้เสพย์เฮโรอีน และ โคเคน ร้อยละ 35

2.3.3. เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านครอบครัวอย่างมากในช่วงยุคนี้ เกิดการหย่าร้างมากขึ้น คนเป็น โสดเยอะขึ้น และมีครอบครัวแบบผู้ปกครองเพียงคนเดียวเพิ่มมากขึ้น วิถีชีวิตยังคงเป็นแบบอนุรักษ์นิยมในช่วง 70 และ 60

2.3.4. ยุค 80 เป็นยุคที่เทคโนโลยีเติบโตเร็วมาก เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคสมัยใหม่ อาทิเช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า คอมพิวเตอร์ ระบบเกมส์ และเทคโนโลยีเครื่องเสียง

2.3.5. จำนวนประชากรเพิ่มสูงขึ้น มากกว่ายุคอื่นๆ ในประวัติศาสตร์ วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของพวกเขา คือ การเล่นเกม วิดีโอเกมส์ คอมพิวเตอร์ อาหารที่ได้รับความนิยมมากของยุคนี้ เป็นอาหารจานด่วนอย่าง Taco Bell, McDonald's เป็นต้น

2.3.6. ด้านดนตรี ยุค 80 ได้เริ่มมีโทรทัศน์แบบ เคเบิลทีวี และได้เกิดรายการโทรทัศน์ดนตรีชื่อ MTV เป็นไปเพื่อการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับเรื่องของดนตรีโดยเฉพาะ มีมิวสิกวิดีโอ ซึ่งมีผลต่อคนดูมากกว่าฟังแต่เพลง ทำให้ผู้ฟังเข้าถึงเพลงได้ง่าย เข้าถึงศิลปินที่ชื่นชอบ และเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องของดนตรี บางคนเรียนรู้การเต้นจาก MTV อาทิเช่นการเต้นแบบ Lomada, Break dance นักร้องที่เป็นแบบอย่างในการเต้นของยุคคือ Micheal Jackson และ Madonna เกิดกระแสดนตรี วัฒนธรรม ฟังก์ แร็ป ฮิปฮอป ศิลปินที่โด่งดังคือ M.C.Hammer, Vanilla Ice

ยุคทศวรรษที่ 1980 เป็นยุคที่ทุกๆสิ่งที่เคยเกิดขึ้น ในยุค 60 และ 70 ได้มีพัฒนาการอย่างเต็มที่ในทุกๆ ด้าน วัฒนธรรมจึงมีทั้งวัฒนธรรมกระแสหลัก และวัฒนธรรมนอกกระแส

บทที่ 3

แฟชั่นยุคทศวรรษที่ 1960 ถึง 1980

ประวัติศาสตร์แฟชั่นในแต่ละยุคมีรูปแบบที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัฒนธรรม และ กระแสความนิยมในยุคสมัยนั้น ซึ่งมีลักษณะเฉพาะในแบบของตัวเอง ดังจะได้บรรยายถึงความ เป็นมา ดังนี้

3.1. แฟชั่นในยุคทศวรรษที่ 1960

คริสต์ศตวรรษที่ 1960 เป็นช่วงยุคหลังการเกิดสงคราม โลกครั้งที่ 2 เกิดเหตุการณ์ baby boom (การกำเนิดประชากรขึ้นอย่างมากมาย ในช่วงเวลานั้น) ทำให้บทบาทของวัยรุ่นมีอิทธิพลต่อ ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในยุคทศวรรษที่ 60 วัยรุ่นเหล่านี้ได้เปลี่ยนแปลงในด้านวัฒนธรรม การเมือง และแฟชั่น

แฟชั่นในยุคทศวรรษที่ 60 ในตอนต้น เริ่มขึ้นมาจากทรงผม “crew cuts” ซึ่งเป็นทรงผมผู้ชาย และทรงผม “bouffant” (ผมยีพองๆ) เป็นทรงผมของผู้หญิง ลักษณะการแต่งตัวของผู้ชายจะเป็นการ สวมเสื้อเชิ้ตแบบไม่เป็นทางการ และผู้หญิงสวมกระโปรงธรรมดายาวประมาณหัวเข่า ส่วนใหญ่แล้ว จะเป็นกระโปรงพลีท กับเสื้อปกสั้น สวมใส่เพื่อความสะดวกในการเต้น ทวิสต์ (twist dance)

ภาพที่ 3.1.

ทรงผม Crew Cuts

ภาพที่ 3.2.

ทรงผม Bouffant

ในตอนกลางของยุค แฟชั่นมีการเปลี่ยนแปลงจากเดิมที่เคยเป็นแฟชั่นที่มีอิทธิพลมาจากยุค 50s มาเป็นแฟชั่นแนวทงใหม่ การแต่งกายของผู้หญิง เป็นการสวมกระโปรงสั้น (mini skirt) หรือ กางเกงขาสั้น (hot pant) สวมรองเท้าบู๊ท และไว้ผมซอยสั้นมากๆ หรือ อีกประเภทคือยาวมากๆ ผู้ชาย เริ่มเปลี่ยนจากทรงผม crew cut เป็นการไว้ผมยาว สวมกางเกงผ้าโพลีเอสเตอร์ เสื้อนอก jacket แบบเล่น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กีฬา หรือเสื้อนอกแบบแจ็ก (Nehru jacket) เสื้อผ้า เครื่องแต่งกายของทั้งชายและหญิง มีสีสัน สด
มากขึ้น

ภาพที่ 3.3.

เสื้อ Nehru Jacket

3.1.1. ยุคสมัยของกระโปรงสั้น มินิสเกิร์ต (Mini Skirts)

ในช่วงปี 1964 วัยรุ่นส่วนใหญ่สวมกระโปรงสั้น ความยาวครึ่งขาตอนบน ในชุดตอน
กลางวัน มีการตกแต่ง เย็บระบายที่ชายกระโปรง และชุดกระโปรงแบบผ้าถักสเวตเตอร์ (sweater) ก็
เป็นที่นิยมกันมาก จนกระทั่งในปี 1965 ได้มีการออกแบบเสื้อผ้าแนวใหม่ขึ้น มีการออกแบบ กางเกง
ที่เป็นกระโปรงในตัว (culotte) ซึ่งได้รับความนิยมมากที่สุดของการแต่งกายผู้หญิง ในช่วงนั้น
เนื่องจากสวมใส่สบาย เป็นเหมือนกระโปรงที่มีกางเกงอยู่ข้างใน สีสันที่สดเป็นที่นิยมมาก ในปี 1966
การแต่งกายผู้หญิงที่ได้รับความนิยมมาก เป็นกระโปรงสั้น เหมือนกระโปรงของตุ๊กตาคารบี้ ซึ่งโด่ง
ดังมาก จะนิยมสวมกระโปรงผ้าชีฟองโปร่งใส และสวมกระโปรงชั้นใน ให้สีสันตัดกันกับผ้าชีฟอง

ภาพที่ 3.4.

กระโปรงสั้น มินิสเกิร์ต ในยุค 1960

ภาพที่ 3.5.

กระโปรงสั้น

นอกจากนี้ ในปี 1966 ยังเป็นช่วงยุคของกระโปรงสั้น (mini skirt) นักออกแบบที่มีชื่อเสียง
มากในยุคนี้คือ Mary Quant เป็นผู้เปลี่ยนแปลงความเคลื่อนไหวในยุคนี้ วัยรุ่นทุกคนสามารถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รักษารูปร่างตัวเองเพื่อที่จะสวมใส่กระโปรงสั้น ใน New York พวกเขาสวมกระโปรงสั้นจากหัวเข่า ขึ้นมา 4-5 นิ้ว และใน London เหนือจากหัวเข่า 7-8 นิ้ว กระโปรงสั้น (mini skirt) นิยมสวมคู่กับเสื้อ sweater สีสน้ำที่เข้ากับกับกระโปรง นิยมสวมใส่กันมากจนดูเป็นสัญลักษณ์การแต่งกายของช่วงปีนั้นๆ นอกจากนี้ในปี 1965 และ 66 ได้มีการสวมชุดกระโปรงที่เป็นเสื้อคลุมในตัว (sac coat) เป็นชุดเข้ารูป สวมกับขนสัตว์ ย้อมสี ในปี 1967 ผ้าคลุมไหล่ได้รับความนิยมมาก มักจะสวมคู่กับหมวกชนิดที่มีปีกยาวลงมาข้างหู

ภาพที่ 3.7.

3.1.2. รองเท้า

รองเท้าที่ได้รับความนิยมมาก ในช่วงต้นทศวรรษเป็นรองเท้าส้นเตี้ย หัวเรียว และหัวแหลม ในปี ค.ศ.1965 รองเท้าบูทสั้นดึก ที่มีลักษณะข้อสูงถึงหัวเข่า ในตอนกลางของปลายยุค รองเท้าลำลอง ของ Scholls ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก

ภาพที่ 3.8.

รองเท้าบูท

รองเท้าส้นเตี้ย

ภาพที่ 3.9.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.3. กางเกง

เมื่อกระโปรงสั้นนั้นเป็นแฟชั่นของยุค แต่ทางเลือกของผู้หญิงอีกประเภทคือการสวมกางเกงยีนส์ ที่สามารถสวมใส่ได้ทั้งกลางวัน และ กลางคืน สวมคู่กับเสื้อคลุม แจ็คเก็ต หรือสูทเข้ารูป นอกจากนี้กางเกงที่ผลิตจากผ้ากำมะหยี่, ผ้าไหม, ผ้าลูกไม้ถักทอ, ผ้าซาติน หรือไหมพรม พิมพ์ลาย Pucci ได้รับความนิยมมาก และพัฒนาทุกรูปแบบ ถ่ายทอดที่ กางเกงยีนส์คินิม (denim jeans)

กางเกงอีกประเภทที่ได้รับความนิยมคือ กางเกงรัดรูป ซึ่งผู้หญิงสวมใส่แทนถุงน่อง ในตอนปลายของยุคได้มีการออกแบบ โดย ประดับเพชร เลื่อม มีสีสนสวยงาม ที่นิยมที่สุดคือสีน้ำตาลทอง สีทอง และ สีเงิน

ภาพที่ 3.10.

กางเกงในยุค 1960

แฟชั่นในยุค 60 ได้รับอิทธิพลมาจากหลายๆสิ่ง เช่น ความเคลื่อนไหวทางสังคม สงครามเวียดนาม การถ่ายภาพแฟชั่น การเกิดวงดนตรีอย่าง The Beatles, ศิลปะ pop art, ภาพยนตร์ และ วัฒนธรรมเชื้อชาติของการแต่งกาย

3.2. แฟชั่นในยุคทศวรรษที่ 1970

ยุค 70 เป็นยุคที่แฟชั่นโดดเด่นและเฟื่องฟูมาก วัฒนธรรมในกระแสและนอกกระแส ได้เข้ามามีส่วนร่วมอย่างเปิดเผย การประท้วง เรียกร้องสิทธิสตรี ลัทธิของประชากร ความอื้อฉาวของ The Watergate และสงครามเวียดนาม นำความทรหดอดทนไปสู่แนวหน้า อิทธิพลเหล่านี้มีผลต่อนักออกแบบเสื้อผ้ารุ่นใหม่ ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์แปลกใหม่ขึ้น และผู้คนก็กระตือรือร้นกับความเปลี่ยนแปลงของแฟชั่น

ในปี ค.ศ.1970 สงครามตะวันออกกลาง และสงครามเวียดนามได้สิ้นสุดลง มีการคอร์รัปชันในรัฐบาลสูง การลาออกของประธานาธิบดีนิกสัน วิกฤตราคาน้ำมันสิ่งเหล่านี้คือข่าวประจำวันที่เราเห็นได้จากโทรทัศน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพยนตร์และโทรทัศน์อย่างเช่น Charlie Angels ได้มีอิทธิพลต่อวงการแฟชั่นอย่างมาก วัฒนธรรมที่ยึดถือรูปแบบของสัญลักษณ์ อย่าง Wonder Women ได้สร้างกระแสความสนใจองเท้าบูทหนังมันวาว มีลวดลายแบบหลอน ประดับด้วยเพชร พลอย กางเกงขาสั้น กระโปรงสั้น

3.2.1. การแต่งกายแบบ แกลม ร็อก (Glam Rock)

การแต่งกายแบบแปลกๆเป็นที่นิยมมาก วัฒนธรรมการแต่งหน้าแบบ glam rock และ ฟังก์ เข้าามีอิทธิพลเป็นอย่างมาก สื่อแบบดั้งเดิมพยายามจะสร้างกระแส สร้างจุดยืน นำเสนอความเป็นโรแมนติค ความสวยงามแบบคลาสสิก และการนำเรื่องราวในประวัติศาสตร์มาทำเป็นแฟชั่น อาทิ เช่นห้องเสื้อ Biba, Ossie Clark, Yves Saint Laurent เป็นต้น

ภาพที่ 3.11.

รองเท้าบูทแบบ Glam Rock

แฟชั่นในยุคสมัยนี้ยังมีนักออกแบบที่เด่นๆอีก อาทิเช่น Givenchy, Norell และ Oscar De La Renta ในสมัยนี้ผ้าสักโพลีเมอร์กลายเป็นที่นิยมแพร่หลายอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ก็เป็น denim blue jeans สื่อทางโทรทัศน์มีอิทธิพลต่อการแต่งกาย แฟชั่นตั้งแต่ยุคกลางถึงปลายทศวรรษ เน้นหนักไปที่อิทธิพลของ glam rock n'roll และ disco music

ภาพที่ 3.12.

เสื้อผ้าผู้หญิงแบบ Glam Rock

ภาพที่ 3.13.

David Bowie

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์ การค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนี้ ได้มีผู้นำกระแสแฟชั่นแบบ glam rock คือ David Bowie จากผลงานการแต่งตัวในอัลบั้ม Ziggy Stardust ซึ่งชื่อ Ziggy คือร้านเสื้อผ้าที่อยู่ในกรุงลอนดอน การแต่งกายแบบ glam เป็นที่นิยมอย่างมาก เด็กผู้ชายเริ่มสวมเสื้อผ้าผู้หญิง สวมกระโปรง แต่งหน้า และเด็กผู้หญิงก็หันมาสวมเสื้อผ้าผู้ชาย มันเริ่มเป็นการขากที่จะแบ่งแยกเพศระหว่างชาย และ หญิงในแฟชั่น แฟชั่นเริ่มมาถึงจุดที่เปลี่ยนแปลงอย่างมาก

การแต่งกายของนักแสดง Diane Keaton กับ Woody Allen ในภาพยนตร์เรื่อง Annie Hall เป็นตัวอย่างให้เห็นถึงการที่ผู้หญิงแต่งกายเหมือนผู้ชาย สวมเสื้อเชิ้ตผู้ชาย ผูกเนคไท ในช่วงปลายของยุคผู้หญิงได้แต่งตัวแบบเป็นอิสระ ไม่ต้องยึดถือแฟชั่นผู้หญิงในแบบเก่า บทAnnie ในภาพยนตร์สวมเสื้อนอกถาลองของผู้ชาย กางเกงตัวใหญ่ เสื้อกั๊ก เสื้อเชิ้ตตัวใหญ่ ผูกไท และสวมหมวกในบางครั้ง

3.2.2. การแต่งกายแบบ พังก์ ร็อก (Punk Rock)

เป็นวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลต่อความเปลี่ยนแปลงดังที่ไม่เคยเป็นมาก่อน พังก์ต่างจากฮิปปี้ ฮิปปี้ต้องการความสันติ แต่พังก์เป็นการปลุกระดมความเสื่อมของวัฒนธรรม พวกเขาตะโกน คุณคั่นต่อต้าน ปฏิบัติ และภูมิใจที่จะสบถออกมา พวกเขาคิดว่าโลกนี้น่าขยะแขยง พังก์ได้ปรากฏเป็นครั้งแรกในตอนกลางยุค 70 ในเมืองลอนดอน วัยรุ่นประมาณ 200 คน กำหนดกลุ่มของพวกเขา ต่อต้านแฟชั่นและวัฒนธรรมของวัยรุ่นในเมือง และเกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านของดนตรีในเวลาเดียวกัน

ในอเมริกา แรกเริ่มได้มีการกล่าวถึง ความเปลี่ยนแปลงของดนตรีแนวหลอนประสาท (psychedelic) อย่างกลุ่ม proto-punk เช่น วง Velvet Underground, Iggy Pop's, The Stooges และความสวยงามในงานศิลปะของ Andy Warhol ที่เกิดจากการหลอน และการฟังดนตรีของ Janis Joplin, Jemi Hendrix ได้กลับกลายเป็นความก้าวร้าว คุณคั่น

ความเคลื่อนไหวทางแฟชั่นของพังก์ในเมืองลอนดอนได้เกิดขึ้นเมื่อ ห้องเสื้อที่โด่งดังอย่าง Malcolm McLaren และ Vivienne Westwood เปิดร้านเสื้อเล็กๆ ด้วยลักษณะที่โดดเด่นเฉพาะตัว ทำให้ร้านเสื้อทั้งสองประสบความสำเร็จ และโด่งดัง ซึ่งพิสูจน์ให้เห็นถึงวัฒนธรรมที่สวนกระแสในตอนนั้น ในตอนแรกร้านเสื้อทั้งสองร้านออกแบบเสื้อผ้าแนวร็อก และต่อมาเปลี่ยนมาออกแบบเสื้อผ้าที่มีรายละเอียดเยอะๆ สวมใส่แล้วดูขลัง

ภาพที่ 3.14.

ภาพที่ 3.15.

การแต่งกายแบบพังค์ในยุค ปลาย 1970 ถึง 1980

พังค์ได้เผชิญหน้ากับการต่อต้านสังคมอย่างรุนแรง พวกเขาเรียกร้องความสนใจด้วยการโกนหัว ทำผมทรง Mohawks ผิงหมุดเงินลงบนศีรษะ สวมแจ็คเก็ตหนัง ปีกหมูคัสติน ฉีกถุงน่อง สวมรองเท้าบูททหาร เจาะอวัยวะต่างๆตามร่างกาย ซึ่งเป็นสิ่งที่ทั่วโลกไม่เคยพบเห็นมาก่อน จากนั้น McClaren ก็เข้ามาสร้างกระแสในกลุ่มวัยรุ่น โดยเป็นผู้จัดการให้กับวง Sex Pistols ซึ่งเป็นวงพังค์ร็อกที่โด่งดังมาก สร้างความแปลกใหม่อย่างไม่เคยมีมาก่อน Sid Vicious หนึ่งในสมาชิกของวงซึ่งมีชื่อเสียงมาก เสียชีวิตด้วยการเสพยาโรฮีนเกินขนาด เขามีบุคลิกที่เกรี้ยวกราดอย่างเห็นแฟนเพลงชอคา

อวัยวะตามร่างกายส่วนต่างๆ ได้มีการสัก เจาะ นอกจากคั้งหูแล้วพวกเขายังเจาะบางส่วนของใบหน้าเช่น คิ้ว คาง จมูก ปาก ลิ้น และส่วนอื่นของร่างกาย เช่น สะตือ อวัยวะเพศ เป็นต้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ธรรมดาของคนในยุคสมัยนั้น

พังค์มักจะสวมเสื้อหนัง สวมแจ็คเก็ตสีดำ รองเท้าหนัง ทรงผมตั้งสูงแข็ง เรียกว่าทรง Mohigan โดยใช้น้ำตาลผสมกับบู หรือ เจลาติน ทาผิวเอ เจลแต่งผม และพวกเขาย้อมผมเป็นสีต่างๆ ด้วยสีผสมอาหาร

บางครั้งพังค์ก็ โกนหัว บางครั้งย้อมผมสีดำ เน้นการทาสีดำ ทาปากให้ดูเข้มๆ ให้ดูดุเดือด สยดา

3.2.3. การแต่งกายแบบดิสโก้ (Disco)

เป็นการแต่งตัวแบบกางเกงรัดรูปที่มีสีสด ก้นเสื้อกั๊กรัดรูป ประดับด้วยลูกไม้ สีทองอ่อน ปลายเสื้อดาว หรือเสื้อผ้าสีขาวที่สุกสว่างในแสงสีม่วง การแต่งตัวแบบดิสโก้ จะไม่สวมชุดกระโปรง ตามคลับต่างๆมีการตรวจการแต่งกายหน้าประตู ทุกคนพยายามสวมเสื้อผ้าให้ถูกเผื่อที่จะเข้าไปใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผับนั้นได้ แต่การแต่งกายแบบดิสโก้ไม่เหมาะสมที่จะสวมเป็นชุดตอนกลางวัน แต่เหมาะสมในตอนกลางคืนเสื้อผ้าจะดูโดดเด่นเมื่อกระทบกับแสงจากลูกบอลกระจก

ภาพยนตร์เรื่อง Saturday Night Fever ในปีค.ศ.1977 นำแสดงโดย John Travolta เป็นตัวอย่างให้เห็นการแต่งกายแบบดิสโก้ได้อย่างชัดเจน

ภาพที่ 3.16.

ภาพที่ 3.17.

ภาพที่ 3.18.

การแต่งกายแบบดิสโก้

ภาพที่ 3.19.

จอห์น ทราโวลตรา จากภาพยนตร์ Saturday Night Fever

3.2.4. แฟชั่นทั่วไป

ในปีค.ศ.1970 ผู้หญิงมีอิสระในการแต่งตัว นอกเหนือจากการสวมเสื้อผ้าแนวฟังก์ต์ glam rock หรือดิสโก้แล้ว เสื้อผ้าที่นิยมสวมใส่ในยุคนั้น ของผู้หญิงเป็นกระโปรงยาว หรือ ชุดกระโปรงยาว ชุดเสื้อคล้องคอ และที่ได้รับความนิยมคือ เสื้อผ้าเลื่อมมันวาว แขนเสื้อทรงแปลกๆ เสื้อคอสูง ระบาย หรือเป็นคอผูก เป้าผ้าพิมพ์ลายดอกไม้ เป็นต้น และเนื่องจากการเดินทางที่สะดวกขึ้น ทำให้มีการสวมใส่วัสดุติดจากต่างประเทศมากขึ้น อาทิเช่น รูปแบบ Caftan หรือ Kaftan เกิดขึ้นมาจากกลุ่มเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิบปีในยุค 60 นำเสื้อผ้าจากชนชาติอื่นมาสวม เช่น Nehru jacket และกระโปรงทรงหลวม จากประเทศแถบร้อน

นอกจากนี้ เสื้อผ้าถัก เสื้อคอวี คอวี ยังคงเป็นเสื้อที่ทันสมัย ในขณะที่เดียวกันตามร้านเสื้อต่างๆ ได้มีการผสมสีสันทันของชุดให้เข้ากัน

เสื้อผ้าถักไหมพรม หรือ ผ้า jersey เป็นเสื้อผ้าแบบเรียบง่ายและคลาสสิกของยุค 70 นักออกแบบเสื้อถักที่โด่งดังคือ Bill Gibb ลักษณะเด่นเป็นลายถักแบบซิกแซก มีการตัดเย็บที่ละเอียด และใช้สีสันทันสดสว่างตัดกันอย่างสวยงาม

3.3. แฟชั่นในยุคทศวรรษ 1980

ทศวรรษที่ 80 เป็นยุคสมัยที่มีความเฟื่องฟูทางด้านแฟชั่นต่อมาจากยุค 70 และทุกสิ่งยิ่งใหญ่ มากขึ้นกว่าเดิม เนื่องจากสื่อทาง โทรทัศน์ และภาพยนตร์มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทางแฟชั่นเป็นอย่างมาก ผู้คนในยุคสมัยนั้นส่วนใหญ่จะชอบดูโทรทัศน์ การปฏิรูปทางสื่อภาพยนตร์วีดีโอ เป็นไปในทางที่ดีขึ้น เกิดความเคลื่อนไหวของกรุ่นใหม่ในวงการ อาทิเช่น การกำเนิดสถานีโทรทัศน์ดนตรีอย่าง MTV เป็นการเปลี่ยนแปลงทิศทางของสื่อทางด้านดนตรี และทำให้ดนตรีเป็นสิ่งล้ำลึกมากขึ้น ผู้ฟังสามารถเข้าถึงอารมณ์ร่วมจากการชม วีดีโอประกอบเพลง (music video) ซึ่งมีผลทำให้แฟชั่น การแต่งหน้า การแต่งตัว เปลี่ยนไปตามสิ่งที่แต่ละคนเห็นจากโทรทัศน์มากขึ้น

มีภาพยนตร์ที่ตีพิมพ์ และภาพยนตร์ที่แย่ง รายการโทรทัศน์ดีๆ รายการช็อคคอม ที่ทั้งโด่งดังและไม่โด่งดังเกิดขึ้นในยุคสมัย ค.ศ.1980-1990

บทบาทในด้านงานดนตรีของยุค 80 เป็นทศวรรษของ 2 ศิลปินที่เรียกได้ว่าเป็น รูปแบบของยุค (idol) คือ Micheal Jackson และ Madonna ทั้งสองคนนี้ได้เปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรมดนตรี อีกทั้งมีอิทธิพลต่อแฟชั่นในสมัยนั้นอีกด้วย

3.3.1. การแต่งกายแบบ มาดอนน่า (Madonna)

Madonna กลายเป็นแบบอย่างของสาววัยรุ่นในยุคนี้ ด้วยบุคลิกที่เปรี้ยว กล้าแสดงออก Madonna ทำให้คนหันมาสนใจกับถุงน่องตาข่าย อีกครั้ง

ทรงผมของ Madonna ก็เป็นที่นิยมอีกเช่นกัน แต่ทรงผมในยุค 80 นั้นมีมากมายหลายทรง พวกเขามักแข่งกันทำผมตั้งสูงๆ ในตอนต้นทศวรรษ เป็นยุคที่นิยมการตัดผม การทำสีผม ในปีค.ศ. 1984 ทรงผมเน้นความเรียบง่าย มีการไต่ระดับความยาว และคลื่นผม ยังมีผมหนายังดี วงดนตรีในยุค 80 ที่มีความโดดเด่นในเรื่องของบุคลิกและทรงผม ก็นำรูปแบบการไต่คลื่นผมมาปรับใช้ อาทิเช่น Bon Jovi, Cinderella, Def Leppard, Poison เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.20.

การแต่งกายและทำผมแบบ มาดอนน่า

ภาพที่ 3.21.

3.3.2. ทรงผม

ในปีค.ศ.1987-88 เริ่มมีการกลับไปทำทรงผมย้อนยุค ในยุค 70 เช่นการย้อมสีสด แต่งผมให้แหลม จัดทรงผมด้วยเครื่องประดับหลากหลาย ทำผมตั้งด้วยมูสแต่งผมที่เป็นกากเพชร หรือบางอย่างที่จะทำให้ดูน่าสนใจมากขึ้น

การตัดผมแบบไม่เท่ากัน หรือ การซอยผม ได้รับความนิยมมากในปี ค.ศ. 1985-1988 ข้างหน้าสั้น ข้างหลังยาว หรือตัดผมสองข้างไม่เท่ากัน และทรงผมที่เป็นที่นิยมคือทรง (Mullet) เป็นทรงที่ซอยผมรอบๆหูออก ไว้ข้างหลังยาวๆ

ภาพที่ 3.22.

ทรงผมในยุค 1980

ภาพที่ 3.23.

ทรงผม Big Hair

3.3.3. รองเท้า

ผู้หญิงนิยมใส่รองเท้าที่มีสีสัน สดมาก เช่น สีชมพูสะท้อนแสง สีม่วงสด สีน้ำเงินอมเขียว วัยรุ่นชอบสวมรองเท้าสันแบบเรียบ เป็นรองเท้าที่สวมสบาย และรองเท้า Jelly Shoes ก็ได้กำเนิดขึ้น และได้รับความนิยมมาก รองเท้าประเภทนี้มีลักษณะเป็นพลาสติกใส มีมากมายหลายสี หาซื้อได้ง่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ราคาถูก แต่มีข้อเสียคือ ถ้าสวมไปนานๆ จะร้อนเท้าและอบ หรือรองเท้าอาจจะกัดได้ จึงไม่สะดวกที่จะสวมไปที่ขยวในตอนกลางคืน

3.3.4. เสื้อผ้าแบบ New Romantics

เริ่มมีบทบาทในยุค 80 ตอนต้น ต้นแบบ (poser) ของกลุ่มเหล่านี้ ได้สร้างสรรค์และออกแบบเสื้อผ้าขึ้น ให้มีอะไรน่าสนใจว่าการแต่งตัวแบบ Punk Anti Fashion

การแต่งตัวแบบนี้มีลักษณะที่อิงกับประวัติศาสตร์ และความน่าสนใจของ Hollywood คือลักษณะพิเศษ ของ New Romantics เป็นเสื้อผ้าที่มีระบายที่ชายครุย ผสมผสานกับผ้าแบบหวานๆ ในตอนต้น นักออกแบบ ของเสื้อผ้าแนวนี้ คือ Vivienne Westwood, Colin Swift, Steven Stewart และ David Holah

Westwood เริ่มต้นการออกแบบเสื้อผ้าแนวนี้ โดยได้ความคิดสร้างสรรค์มาจาก เสื้อของเหล่าข้าราชการ ทหาร และนำมาพัฒนาเป็นลักษณะเฉพาะ ส่วนตัว

ลักษณะของ new romantics แพร่หลายมากในสื่อต่างๆ และกลายเป็นกระแสแฟชั่นหลักอย่างรวดเร็ว นักร้องที่โด่งดังและมีรูปแบบการแต่งตัวแนวนี้คือ Adam And The Ants, Spandau Ballet, Duran Duran and Visage, David Bowie, Bryan Ferry และ Boy George

รูปแบบของ romantics glamour มีรูปแบบเป็น โจรสลัด เป็นแขนเสื้อดิระบาย ชายครุย เป็นเสื้อเชิ้ตแขนยาว ทำมาจากเนื้อผ้าซันดี หรือเป็นเสื้อ แจ็กเก็ต ก้ามะหยี่แบบทหารม้า หรือเป็นผ้าไหม ถักอย่างดี ทั้งหมดนี้ได้รับอิทธิพลมาจาก เสื้อผ้าแนว romantic ในทศวรรษที่ 30-50

ภาพที่ 3.24.

ภาพที่ 3.25.

เสื้อผ้าแบบ New Romantics

3.3.5. ดนตรีและแฟชั่นทั่วไป ในยุค 1980

กระแสเพลงมาจากยุคเก่าๆ เช่น ฟังก์ และป๊อป ที่มีมาตั้งแต่ช่วงกลางยุคสมัย 70 ในตอนต้นยุค 80 ดนตรีเพลงเต้น หรือ dance music แพร่กระจายในวงการเพลงได้ดินเป็นอย่างมาก และด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา หรืออ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คนรุ่นใหม่ทำให้เพลงdance music ได้มีบทบาทขึ้นมา ศิลปินที่โด่งดังของแนวดนตรีนี้คือ Joe Jackson, David Bowie, The Kink และแนวทางดนตรีที่คล้ายกันคือ ดนตรีแบบ synthpop มีศิลปินอย่าง Depeche Mode, Human League, Soft Cell และ แนว new romantics อย่าง Ultravox, Adam Ant, Spandau Ballet แต่ new romantics ไม่ได้สร้างความสนใจมากนักในอเมริกา ความเคลื่อนไหวส่วนใหญ่อยู่ที่ยุโรป และแคนาดา นอกจากนี้ยังมีแนวดนตรีอื่นๆที่หลากหลาย ดังเช่นกลุ่มศิลปิน The Cure เป็นแนว Goth , Madness, The English Beat เป็นแนว Ska, Post Punk, Dave Edmunds, Stray Cats, The Cramps เป็นแนว Rock และ Tha Vapors, The Producers เป็นแนว Pop

แฟชั่นในยุค 80 มีอิทธิพลมาจากโทรทัศน์ดนตรี อย่าง MTV รวมไปถึงภาพยนตร์ต่างๆที่เกิดขึ้นในยุคสมัยนั้น ภาพยนตร์ที่ได้รับความนิยมมากคือ Footloose, Flashdance และอื่นๆ ผู้คนมักจะแต่งตัวเลียนแบบตัวละครที่ตัวเองชอบ

กางเกงวอร์ม ที่เริ่มต้นใส่ในยุคก่อนหน้านี้ ยังคงสวมใส่กันอยู่ในยุคนี้ เนื่องจากอิทธิพลของภาพยนตร์เรื่อง Flashdance

3.4. บทสรุป

ความเคลื่อนไหวของแฟชั่นในยุคต่างๆ ได้เริ่มมีอิทธิพลมาจากภาพยนตร์ นักดนตรี นักร้อง นักแสดง ซึ่งแฟชั่นดังที่กล่าวมาทั้ง 3 ยุค จะมีพัฒนาการในรูปแบบที่เป็นไปตามลักษณะเฉพาะตัว ทั้งนี้ อิทธิพลทางด้านทัศนคติของแต่ละกลุ่มบุคคล

บทที่ 4

การถ่ายภาพแฟชั่น ในยุคทศวรรษที่ 1960 ถึง 1980

4.1. ความเป็นมาของการถ่ายภาพแฟชั่น

4.1.1. การถ่ายภาพแฟชั่นยุคแรก

ในแรกเริ่มนั้น แฟชั่นประเภทแรกที่เป็นจุดสนใจของผู้คนอย่างแพร่หลาย คือ หมวกชนิดที่มีเชือกผูกใต้คาง เป็นสิ่งใหม่ที่ทำให้ผู้หญิงในสมัยนั้น เริ่มหันมาให้ความสนใจกับการแต่งตัวมากขึ้น

ช่วงยุคคริสตศตวรรษที่ 1844-46 เป็นยุคที่นักประดิษฐ์หมวก และนักออกแบบหมวก เริ่มมีความคิดสร้างสรรค์ที่จะประดิษฐ์หมวกในรูปแบบต่างๆมากมาย ทำให้ผู้คนเริ่มหันมาให้ความสนใจกันอย่างมาก จึงเกิดการถ่ายภาพโดยมีนางแบบ ยืนสวมหมวก ภาพถ่ายแฟชั่นภาพแรกเป็นภาพของ Lady Mary Ruthven ซึ่งเธอเพียงต้องการจะเก็บภาพที่ เธอยืนสวมหมวกที่มีเชือกผูกใต้คาง กับผ้าคลุมไหล่ลูกไม้ ในภาพเธอยืนหันหลังเพื่อเน้นรายละเอียดของผ้าคลุมไหล่ ทำให้เกิดความคิดที่จะถ่ายภาพแฟชั่นขึ้นในเวลาต่อมา โดยมีการจัดแสงและจัดวางองค์ประกอบของบุคคลและเสื้อผ้าที่สวมใส่ขึ้น ช่างภาพที่ถ่ายภาพประเภทบุคคลในยุคนั้นคือ Hill and Adamson

ในศตวรรษที่ 19 ภาพถ่ายแฟชั่นนั้นเป็นมากกว่าการถ่ายภาพเลียนแบบจากงานภาพวาด ในช่วงตอนปลายของยุค ได้มีการจัดตั้งสตูดิโอในการถ่ายภาพขึ้น เพื่อผลิตงานแฟชั่นขึ้น โดยเฉพาะโดยบริษัท The Maison Reutlinger of Paris ได้มีบทบาทมากที่สุดในยุคสมัยนั้น

ในคริสต์ศักราชที่ 1882 เทคโนโลยีที่เรียกว่า halftone ได้รับสิทธิบัตรในเยอรมัน halftone หมายถึง ภาพที่มีสีอ่อนแก่โดยใช้สกรีนแบ่งภาพออกเป็นเม็ดๆเรียงต่อกัน ได้มีการนำภาพถ่ายมาพิมพ์ร่วมกับตัวอักษร ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ที่มีผลต่อการโฆษณา หนังสือ วารสาร ภาพข่าว สารคดี กีฬา และเรื่องที่น่าสนใจ

วารสารฉบับแรก เกิดขึ้นในปี ค.ศ.1892 ชื่อ La Mode Pratique เป็นวารสารที่มีการใช้ halftone เป็นประจำ ในปีต่อมา ได้มีวารสารที่มีชื่อเสียง มาจนถึงปัจจุบัน คือ วารสาร Vogue หน้าปกเล่มแรกเป็นภาพผู้หญิงน่ารักชื่อ Countess Divonne เนื้อหาในวารสารเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความสวย ความงาม วิयरุ่น ความทันสมัย ซึ่งเป็นจุดเด่นของวารสาร Vogue ภาพถ่ายในวารสาร มีทั้งภาพถ่ายแฟชั่น ภาพถ่ายบุคคล ภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นพื้นฐานของภาพถ่ายแฟชั่นในอีก ครึ่งศตวรรษถัดมา

ต่อมาในปี 1909 Thomas Conde' Nast ร่วมกับบรรณาธิการ Edna Woolman ได้ทำให้ Vogue เป็นนิตยสาร พวกเขาได้สร้างความโดดเด่นเฉพาะตัว และให้ความสนใจกับแฟชั่นเป็นอย่างมาก ทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้ Vogue ก้าวขึ้นมาเป็นนิตยสารสากลที่โด่งดังมาก เป็นนิตยสารที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับคนดัง ด้วยการออกแบบหนังสือที่ดี และมีความรู้ที่จะเข้าถึงวัฒนธรรมอย่างรวดเร็ว รวมไปถึงภาพถ่ายที่น่าดึงดูด ช่างภาพแฟชั่นคนแรกของ Vogue คือ Baron Adolphe De Meyer (1868-1946)

4.2. ประเภทของภาพถ่ายแฟชั่นในตอนต้น

4.2.1. มี 2 ประเภท คือ Modernism และ Surrealism ในที่นี้จะกล่าวถึง Surrealism เพื่อความสอดคล้องกับผลงานของข้าพเจ้า

การถ่ายภาพแฟชั่นประเภท Surrealism เริ่มต้นขึ้นในปี ค.ศ. 1924 ผู้มีอิทธิพลในการเคลื่อนไหวครั้งนี้ คือ Andre' Breton ซึ่งเป็นประธานสมาคมศิลปินและนักประพันธ์ พวกเขาได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับจิตวิเคราะห์ในวัตถุต่างๆ พัฒนาเป็นความคิดสร้างสรรค์ที่อยู่เหนือความเป็นจริง ซึ่งสื่อผ่านออกมาทางบทกวี เทพประพันธ์ ภาพวาด รวมไปถึงการถ่ายภาพ

ช่างภาพแฟชั่นประเภท surrealism ที่มีชื่อเสียง คือ Man Ray

Man Ray เป็นช่างภาพที่มีชื่อเสียง และมีผลงานที่เยี่ยมยอด ในการถ่ายภาพประเภท surrealism เขาได้ทดลองเทคนิคอย่างจริงจังในการถ่ายภาพ แฟชั่น เขาได้ร่วมงานกับนิตยสาร Harper's Bazaar ในปี ค.ศ. 1930 เทคนิคที่โด่งดังของเขาคือ Rayogram technique เป็นกระบวนการถ่ายภาพโดยใช้เครื่องส่งสัญญาณวิทยุ นางแบบถูกเปลี่ยนให้เป็นเนกาทีฟ รูปร่างจะสีขาว อยู่บนสกรีนที่เบลอ

4.3. การถ่ายภาพแฟชั่นในยุคทศวรรษที่ 1960 ถึง 1970

การเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมและวัฒนธรรม ทำให้บทบาทของนิตยสารมีความเด่นชัดมากขึ้น ด้วยสภาพสังคมการปฏิวัติทางเพศ วัฒนธรรมศิลปะแบบป๊อป (Pop Art) และรสนิยมใหม่ของวัยรุ่น มีผลทำให้นิตยสารเกิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค ซึ่งเป็นกลุ่มวัยรุ่น ช่างภาพวัยรุ่นหน้าใหม่มีบทบาทมากขึ้น อาทิเช่น เดวิด บายเลย์ (David Bailey) แฟรงค์ ฮอรวอท (Frank Horvat) บ็อบ ริชาร์ดสัน (Bob Richardson) และช่างภาพที่มีแนวทางการทำงานโดดเด่นในด้านของการสื่อออกมาในเรื่องเกี่ยวกับทางเพศ (Sexual Themes) คือ เฮลมุท นิวตัน (Helmut Newton) กาย บัวร์คแดง (Guy Bourdin) ซึ่งในที่นี้ จะกล่าวถึงช่างภาพที่มีผลงานมีส่วนร่วมเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผลงานของข้าพเจ้า คือ Guy Bourdin

Guy Bourdin เป็นช่างภาพที่มีชื่อเสียง ผลงานของ Bourdin ส่วนใหญ่รุนแรง มีสีฉูดฉาด มักใช้แสงในตอนกลางคืน ภาพถ่ายแฟชั่นชิ้นแรกของ Bourdin ปรากฏอยู่ในนิตยสาร Vogue ในปี ค.ศ. 1955 งานส่วนใหญ่มีทัศนคติที่สื่อไปในทางลามก อนาจาร และมีชื่อเสียงที่ไม่ดีนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างผลงานของ Guy Bourdin

ภาพที่ 4.1.

ภาพที่ 4.2.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4. การถ่ายภาพแฟชั่นในยุคทศวรรษที่ 1980 ถึง 1990

นิตยสารมากมายเกิดขึ้นในยุคทศวรรษที่ 1980 กลุ่มเป้าหมายหลักคือ วัยรุ่น นิตยสารเหล่านี้เน้นเรื่องลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวมากกว่า เรื่องราวของแฟชั่น เป็นยุคที่ศิลปะเปิดกว้าง การแต่งกายเป็นวัฒนธรรมเฉพาะกลุ่ม นิตยสารต่างๆจะมีเรื่องราวที่เป็นรูปแบบหลักของเรื่องราวที่เจาะจง เช่น นิตยสารของวัฒนธรรมพังค์ ภายในจะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับคนบนท้องถนน บทสัมภาษณ์ วงดนตรี และการถ่ายภาพก็เข้าไปตามรูปแบบของแต่ละนิตยสาร บรรณาธิการสามารถเป็นนักศึกษาที่เพิ่งจบการศึกษามา เป็นยุคสมัยที่แฟชั่นไม่ได้ขึ้นอยู่กับนักออกแบบอย่างเดียว วัยรุ่นนำเสื้อผ้ามาออกแบบ ดัดเย็บเอง นำของเก่ามาประดิษฐ์ใหม่ ภาพถ่ายแฟชั่น ในยุคนี้จึงเป็นภาพถ่ายที่เป็นลักษณะ ตามท้องถนน เป็นธรรมชาติ เสื้อผ้าที่นำเสนอสามารถสวมใส่เดินถนนได้ปรกติ (Fashion Street)

นิตยสารที่เกิดขึ้นมากมายในยุคสมัยนี้ ได้แก่ The Face, i-D เป็นนิตยสารที่นำเสนอรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบเรียบง่าย เป็นธรรมชาติ ช่างภาพที่มีบทบาทมากในยุคสมัยนี้ ได้แก่ Corinne Day, Juergen Teller, Wolfgang Tillmans ผลงานของช่างภาพเหล่านี้สื่อถึงความเป็นธรรมชาติของนางแบบ นอกจากนี้ ช่างภาพที่มีบทบาทอีกหลายท่านคือ Nick Knight, Mario Testino, Ellen Von Unwerth, Inez Von Lamsweerde, Paolo Roversi, Terry Richardson และ David LaChapelle

ตัวอย่างผลงานของช่างภาพที่มีบทบาทในยุค ทศวรรษที่ 1960-1980

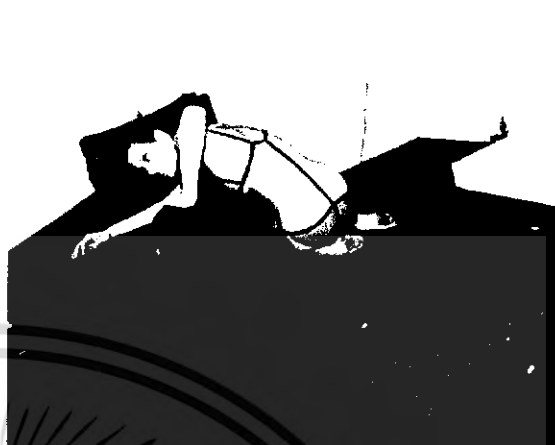
4.4.1. Corinne Day

Corinne Day เป็นช่างภาพที่มีรูปแบบ (style) การถ่ายภาพประเภท Candid คือเป็นภาพถ่ายที่เน้นความเป็นธรรมชาติ เน้นการถ่ายภาพแบบตรงไปตรงมา ถ่ายในภาวะที่นางแบบหรือนายแบบไม่รู้ตัว มีลักษณะท่าทีที่เป็นธรรมชาติ Corinne Day ไม่ยึดติดกับกฎเกณฑ์ใดในการถ่ายภาพ พยายามที่จะสื่อถึงความมีสองเพศในตัวบุคคล ไม่ว่าจะเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง ผลงานของ Corinne Day ปรากฏตามนิตยสาร อาทิเช่น Ray Gun, Dazed and Confused, Vogue และอื่นๆอีกมากมาย ตัวอย่างภาพถ่ายแฟชั่นของ Corinne Day หน้าถัดไป

ภาพที่ 4.3.

ภาพที่ 4.4.

4.4.2. Wolfgang Tillmans

Wolfgang Tillmans เป็นช่างภาพชาวเยอรมัน ที่ประสบความสำเร็จและมีชื่อเสียงอย่างรวดเร็ว Tillmans ได้ผสมผสานความรู้ทางด้านศิลปะที่เรียนมา กับวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของผู้คนในผลงาน ผลงานภาพถ่ายของ Tillmans มีความเป็นธรรมชาติเป็นอย่างมาก เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงของผู้คนทั้งวัฒนธรรม ในกระแสและนอกกระแส Tillmans ได้สื่อความหมายจากความคิดและประสบการณ์ส่วนตัว เลือกล่าถ่ายภาพในสิ่งที่รัก ทำให้คนดูรู้สึกเป็นส่วนประกอบในภาพ ไม่ใช่เพียงวัตถุ แต่เป็นสิ่งมีชีวิต

ตัวอย่างภาพถ่ายของ Wolfgang Tillmans

ภาพที่ 4.5.

ภาพที่ 4.6.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4.3. Juergen Teller

Juergen Teller เป็นช่างภาพชาวเยอรมัน ผลงานภาพถ่ายของ Teller เน้นการสื่อสารกับความเป็นตัวของตัวเองของนางแบบและนายแบบ การทำงานของ Teller เป็นเหมือนการพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างช่างภาพกับตัวแบบ เป็นการเข้าถึงตัวแบบ และดึงความเป็นความตัวของตัวเองออกมา Teller ให้ความสนใจกับปฏิกิริยาตอบโต้ที่ นางแบบและนายแบบแสดงกลับมา มากกว่าเสื้อผ้า และการแต่งหน้า ทำผม ผลงานของ Teller ปรากฏตามนิตยสาร อาทิเช่น The Face, i-D, Dazed and Confused, Vogue และผลงานภาพถ่ายโฆษณา อาทิเช่น Marc Jacobs, Helmut Lang, Hugo Boss และ Yves Saint Laurent เป็นต้น

ตัวอย่างผลงานของ Juergen Teller

ภาพที่ 4.7.

ภาพที่ 4.8.

4.4.4. Terry Richardson

Terry Richardson เป็นช่างภาพชาวนิวยอร์ก เป็นบุตรชายของ Bob Richardson ช่างภาพที่มีชื่อเสียงในยุคสมัย 1960 ถึง 1970 Terry Richardson เริ่มมีชื่อเสียงในตอนกลางของยุคสมัย 1980 เนื้อหาในภาพถ่ายแสดงความดิบที่อยู่ภายในจิตใจได้สำนึกของมนุษย์ ความหยวนและความลามก Terry Richardson พยายามจะดึงเอาความเป็นเนื้อแท้ที่อยู่ภายในออกมา และสื่อความหมายในรูปแบบที่ ตลกขบขัน เสรีาสลุด สวยงาม ภาพถ่ายของ Richardson มีแรงกระตุ้นต่อคนดูเสมอ ผลงานได้ปรากฏตามนิตยสาร อาทิเช่น Vogue, i-D, Dazed and Confused, Harper's Bazaar และภาพถ่ายโฆษณา เช่น Gucci, Miu Miu, Levi's และ Nike เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างผลงานของ Terry Richardson

ภาพที่ 4.9.

ภาพที่ 4.10.

ภาพถ่ายแฟชั่นในแต่ละยุคสมัยนั้นมีพัฒนาการที่แตกต่างกันไป ตามกระแสของแฟชั่นที่มีความเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา ช่วงภาพที่เกิดขึ้นและมีชื่อเสียงในแต่ละยุคสมัยนั้น ล้วนมีความสามารถ และมีผลงานที่มีเอกลักษณ์ที่โดดเด่น ช่วงภาพกับแฟชั่นเป็นส่วนประกอบหนึ่งที่รวมอยู่ในการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม ทั้งในด้านการแต่งตัว รูปแบบ (style) วิถีชีวิต และทัศนคติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

ภาพถ่ายแนวสะท้อนสังคม วัฒนธรรม ในเชิงเสียดสี

ภาพถ่ายแนวสะท้อนสังคม และวัฒนธรรม ในเชิงเสียดสีนั้น ปรากฏมากมายในภาพถ่ายหลายประเภท เช่น ภาพถ่ายเชิงศิลป์ ภาพถ่ายแฟชั่น ภาพถ่ายประกอบบทความ เป็นต้น จุดประสงค์ของการเสียดสีนั้นแตกต่างกันออกไปตามทัศนคติและแนวความคิดส่วนบุคคลของศิลปิน ดังนั้นภาพถ่ายแนวสะท้อนสังคม วัฒนธรรมเชิงเสียดสี จึงมีหลากหลายรูปแบบ และให้ข้อคิดแตกต่างกันไป บางภาพให้อารมณ์ตลกขบขัน บางภาพสื่อความหมายที่ลึกซึ้ง บางภาพสื่อความหมายที่รุนแรง และเป็นปฏิปักษ์

เนื้อหาในบทนี้ข้าพเจ้าจะกล่าวถึง ภาพถ่ายแนวสะท้อนสังคม วัฒนธรรม ในเชิงเสียดสีประเภทภาพถ่ายแฟชั่น ช่วงภาพที่สร้างสรรค์ผลงานประเภทนี้มีมากมายหลายท่าน ข้าพเจ้าจะกล่าวถึงช่างภาพที่มีผลงานโดดเด่น อย่าง แลรี ฟิงค์ (Larry Fink), วิลเลียม ไคลน์ (William Klein) และ ช่างภาพที่มีอิทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า คือ เดวิด ลาชาเปล (David LaChapelle)

5.1. แลรี ฟิงค์ (Larry Fink)

Larry Fink เป็นช่างภาพที่มีผลงานการถ่ายภาพแฟชั่น เกี่ยวกับประเด็นเสียดสีทางการเมืองเป็นส่วนใหญ่ ภาพที่มีชื่อเสียง เป็นภาพที่ Fink ใช้ชายแบบที่มีรูปร่างหน้าตาดกคล้ายคลึงกับประธานาธิบดี บุช แห่งสหรัฐอเมริกา ทำท่ากำลังจูบได้น้ำอวกของผู้หญิง ท่ามกลาง คณะรัฐมนตรีหลายท่าน ซึ่งใช้ชายแบบที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับคณะรัฐมนตรี เช่นเดียวกัน ส่วนใหญ่ภาพถ่ายของ Fink กระตุ้นให้เกิดอารมณ์ขัน มากกว่าเหตุผลอื่นใด ภาพถ่ายแฟชั่นชุดนี้ ชื่อ “The Forbidden Pictures” ได้ตีพิมพ์ลงในนิตยสาร “ไทม์” ตัวอย่างภาพดังนี้

ภาพที่ 5.1.

ภาพที่ 5.2.

5.2. วิลเลียม ไคลน์ (William Klein)

William Klein มีผลงานการถ่ายภาพแฟชั่นที่มีประเด็นการเสียดสีเกี่ยวกับสังคม เป็นส่วน
ใหญ่ Klein พยายามที่จะถ่ายทอดความงามแบบให้ดูตรงกันข้ามกับความเป็นจริง ดูเป็นสิ่งลวงตา
มากกว่าเป็นเพียงแค่นางแบบที่สวมเสื้อผ้าทั่วไป ภาพถ่ายที่เก๋เป็นที่รู้จักของ Klein คือ ภาพถ่ายแฟชั่น
ชุดที่มีนางแบบแต่งหน้า ทำผมเหมือนหุ่นที่อยู่ในตู้โชว์ เดินข้ามถนนที่วุ่นวายและเต็มไปด้วยฝูงชนที่
สวมหน้ากาก ผลงานส่วนใหญ่ของ Klein ให้ข้อคิดบางอย่างเกี่ยวกับสังคมและตัวบุคคล

5.3. เดวิด ลาชาเปลล์ (David LaChapelle)

David LaChapelle เป็นช่างภาพแฟชั่นที่มีชื่อเสียงมาก ในรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว
LaChapelle เป็นช่างภาพชาวฝรั่งเศส ผู้คนในวงการบันเทิงและศิลปะส่วนใหญ่ เรียก LaChapelle ว่า
เป็นช่างภาพแนว เซอร์เรียลลิสม์ยุคใหม่ ผลงานของ LaChapelle เป็นภาพถ่ายแฟชั่น ที่มีแนวความคิด
เชิงล้อเลียน เสียดสี ในเรื่องต่างๆ อาทิเช่น สังคม วิถีชีวิต อีกทั้งยังเป็นผลงานศิลปะร่วมสมัย
LaChapelle มีมุมมองในการถ่ายภาพที่แปลก ภาพถ่ายของเขามีความหรูหรา ความตลกขบขัน ความ
ดิบ อยู่ในภาพเดียวกัน

5.3.1. ชีวิตประวัติโดยย่อของ David LaChapelle

David LaChapelle เกิดที่เมืองคอนเนคติวต ในปีค.ศ.1969 ได้เริ่มถ่ายภาพเป็นครั้งแรกเมื่อ
อายุ 6 ขวบ เป็นการถ่ายภาพมารดา ชื่อ Helga LaChapelle ซึ่งเป็นช่างภาพหญิงคนหนึ่งในสมัยนั้น
LaChapelle ได้ศึกษาทางด้านศิลปะ ที่โรงเรียนศิลปะ North Carolina ก่อนที่จะย้ายที่อยู่ไปที่นคร
นิวยอร์ก เมื่อLaChapelle เข้าอยู่อาศัยที่นครนิวยอร์ก LaChapelle ได้เข้าศึกษาต่อที่ The Arts Student
League The School Of Visual Arts จากนั้น Andy Warhol ได้เสนองานถ่ายภาพชิ้นแรกให้กับ
LaChapelle คืองานถ่ายภาพให้กับนิตยสาร Interview

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

David LaChapelle เป็นช่างภาพแฟชั่นมืออาชีพที่มีชื่อเสียง ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1987 ซึ่งเป็นช่างภาพที่มีชื่อเสียงในเวลาอันรวดเร็ว ภาพถ่ายของ LaChapelle เป็นภาพถ่ายที่มีความหรูหราและตลกขบขัน ภายในภาพ สื่อถึงแนวคิดที่แปลก ผลงานของ LaChapelle มีปรากฏอยู่ตามนิตยสาร Vogue, Vanity Fair, Rolling Stones, i-D, Vibe, Interview, The Face, British GQ และนิตยสารอื่นๆ อีกมากมาย ความมีลักษณะผลงานโดดเด่นเฉพาะตัว ทำให้ LaChapelle เป็นช่างภาพแฟชั่นที่มีชื่อเสียง ทั้งในวงการแฟชั่น ภาพยนตร์ และโฆษณา LaChapelle มีผลงานในด้านการถ่ายภาพแฟชั่น ภาพถ่ายโฆษณา ถ่ายภาพปกอัลบั้มศิลปินเพลง และกำกับมิวสิกวิดีโอ ในด้านภาพถ่ายโฆษณา ได้แก่ L’Oreal, Iceberg, MTV, Diesel และอื่นๆ ผลงานด้านการถ่ายภาพปกอัลบั้มศิลปิน ได้แก่ Macy Gray, Moby, No Doubt, Whitney Houston, Elton John และ Madonna

นอกเหนือจากนี้ LaChapelle ยังเป็นผู้กำกับมิวสิกวิดีโอ (music video) อาทิเช่น Jennifer Lopez, Britney Spears, Avril Lavigne, No Doubt, Elton John, Christina Aguilera และ The Vines เป็นต้น

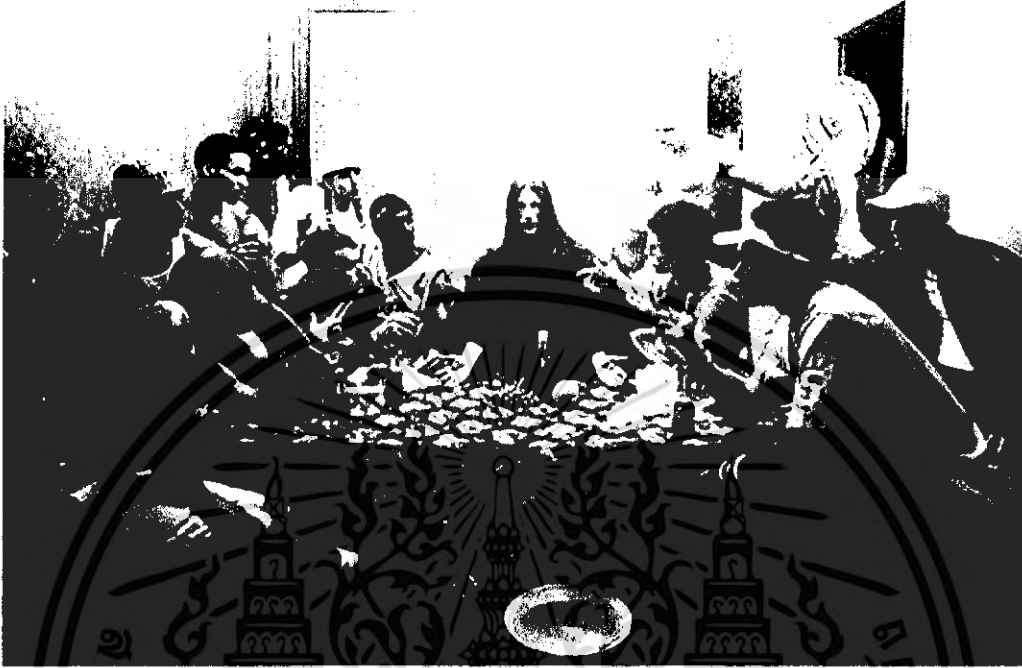
LaChapelle ได้มีหนังสือรวบรวมผลงาน ในปีค.ศ.1996 ชื่อว่า “LaChapelle Land (Callaway)” ซึ่งเป็นหนังสือรวมภาพถ่ายของเหล่าบุคคลดังในสังคม และหนังสือรวบรวมผลงานเล่มล่าสุด คือ “Hotel LaChapelle” เป็นภาพถ่ายแฟชั่นสี และภาพทิวทัศน์

5.3.2. วิเคราะห์ผลงาน ของ David LaChapelle

ผลงานส่วนใหญ่ของ LaChapelle นั้น เป็นผลงานภาพสี ซึ่งเน้นสีที่สดและฉูดฉาด ตามอารมณ์ของภาพและสถานที่ ซึ่ง LaChapelle ได้ให้ความสำคัญกับโทนสี แสง และเทคนิคทางคอมพิวเตอร์เป็นอย่างมาก แนวความคิดของ LaChapelle เป็นไปในเชิงล้อเลียน เสียดสี ตลกขบขัน อาจเป็นการนำภาพหรือเหตุการณ์ที่เคยมีอยู่แล้วมาปรับใช้กับแนวความคิด เสื้อผ้า ที่ใช้ในการถ่ายทำ

ภาพที่ 5.3.

ตัวอย่างภาพถ่ายเฟชั่นที่ล้อเลียนภาพวาดของ “Leonardo Davinci” ชื่อ The Last Supper

ภาพที่ 5.4.

ตัวอย่างภาพถ่ายที่ล้อเลียนภาพทิวทัศน์ที่กลับจากสงครามเวียดนามกำลังจูบแฟนสาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานส่วนใหญ่ของ LaChapelle นั้นจะมีลักษณะเด่นในเรื่องของสีสัน จำนวนคนในภาพ
 ในการทำงานของ LaChapelle นั้นส่วนใหญ่เน้นหนักในเรื่องแสง และ เมคอัพ และเทคนิคทาง
 คอมพิวเตอร์ ซึ่งผลงานได้ออกมาสมบูรณ์แทบ และน่าดึงดูด

ตัวอย่างภาพถ่ายแฟชั่น

ภาพที่ 5.5.

ภาพที่ 5.6.

ภาพที่ 5.7.

ภาพที่ 5.8.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทำงานของ LaChapelle นั้นเป็นการทำงานที่ต้องใช้ทีมงานเป็นอย่างมาก เพราะแต่ละภาพที่ถ่ายเป็นภาพที่เป็นลักษณะ การถ่ายภาพที่ต้องใช้คนจำนวนมาก และต้องวางทิศทางการจัดแสงได้อย่างรอบคอบ โดยเฉพาะในเรื่องของ โครงร่างสี

ทิศทางการจัดแสงของ LaChapelle เป็นการใช้แสงแฟลช ฉายเข้าบริเวณส่วนด้านหน้าของนางแบบ เป็นเทคนิคที่คล้ายกับการ Fill Flash มีความแตกต่างของน้ำหนัก และแสงที่สะท้อนตรงเส้นขอบของหุ่นนางแบบ การจัดแสงของ LaChapelle เป็นการจัดแสงที่ไม่ยุ่งยาก แสงที่ออกมาจะมีความต่างในน้ำหนักสูง ดังนั้น ภาพจึงออกมาดูเป็นลักษณะที่แสงค่อนข้างแข็ง แต่ไม่แข็งจนเกินไป

5.3.3. ความสอดคล้องกับผลงาน

ผลงานของ David LaChapelle เป็นผลงานที่มีความสอดคล้องกับผลงานของข้าพเจ้า ในเรื่องของการใช้แนวความคิดในเชิงล้อเลียน เสียดสี การใช้สีสັນในภาพ อีกทั้งการจัดแสงที่นำมาใช้ในการทำงานจริง

บทที่ 6

บทวิเคราะห์ข้อมูล

ข้าพเจ้าได้นำข้อมูลมาประกอบการทำงาน โดยเป็นการนำข่าวและเหตุการณ์ต่างๆ ในยุคสมัย ทศวรรษที่ 1960 ถึง 1980 มาทำเป็นภาพถ่ายลือเลียน เสียดสี ในรูปแบบภาพถ่ายแพนชั่น ข้าพเจ้าได้ วิเคราะห์ข้อมูลและประเด็นที่จะนำมาเป็นหัวข้อของงานแต่ละภาพ โดยข้าพเจ้าได้เลือกที่จะนำเสนอ เป็นจำนวน 5 หัวข้อ ดังนี้

6.1. “การประท้วงปฏิวัติของกลุ่มรักร่วมเพศในทศวรรษที่ 1970”

ประเด็นที่นำมาลือเลียนเสียดสี คือประเด็นที่ ตำรวจ กับกลุ่มการประท้วง มักจะก่อให้เกิด การจลาจล จึงเลือกที่จะนำมาใช้โดย เป็นการสมมติเหตุการณ์การประท้วง การต่อสู้กันระหว่างตำรวจ กับ เกย์ โดยจัดให้มีคู่รักตำรวจกับเกย์อยู่ในฉาก เป็นการเสียดสีในด้านตรงกันข้าม เป็นความขัดแย้ง ที่มีอยู่ในสถานการณ์

6.2. “เหตุการณ์สงครามเวียดนามในทศวรรษที่ 1960”

ประเด็นที่นำมาลือเลียนเสียดสี คือ การจัดฉากให้มีทหารหญิงเวียดนาม ยืนอยู่ท่ามกลาง ทหารชายอเมริกา เป็นการลือเลียนในเรื่องของ ความเป็นผู้ชาย กับ ความเป็นผู้หญิง จุดอ่อนของผู้ชาย คือความสวยงามของผู้หญิง ดังนั้น ทหารอเมริกันอาจจะพ่ายแพ้สงครามได้ด้วยทหารหญิงเวียดนาม คนนี้

6.3. “เหตุการณ์ของ Rosa Park”

ประเด็นที่นำมาลือเลียนเสียดสี คือ การจัดฉากและตัวของนางแบบ ให้ภาพดูเสมือน Rosa Park กำลังข่มเหง กลุ่ม คลุก คลัก แคลน ซึ่งเป็นกลุ่มเหยียดสีผิว โดยใช้สถานที่บนรถประจำทาง

6.4. “เหตุการณ์การประท้วงเรียกร้องสิทธิสตรีในยุคทศวรรษ 1960”

ประเด็นที่นำมาลือเลียนเสียดสี คือ การนำสัญลักษณ์ของเพศหญิงที่เสมือนถูกกดขี่ทางเพศ ในยุคนั้น คือ มาริลีน มอนโร นำมาทำเป็นบุคคลลือเลียน มาริลีน มอนโร ในแบบที่สื่อถึงความ

ตรงกันข้าม โดยใช้นายแบบมาสวมชุดมาริลีน มอนโร แทนที่จะเป็นผู้หญิง สื่อในด้านตรงกันข้ามกับความเป็นจริง

6.5. “เหตุการณ์กระแสดต่อต้านสังคมของกลุ่มฟังก์ ในทศวรรษที่ 1980”

ประเด็นที่นำมาเสียดสี ล้อเลียน คือการนำฟังก์ ซึ่งต่อต้านระบบสังคมแบบบริโภคนิยม และแฟชั่น มาสวมใส่ และซื้อสินค้าที่เ็นแบรนด์เนม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

การถ่ายภาพแฟชั่นชุด “อีกหนึ่งแง่มุมในความทรงจำของ อเมริกา” เป็นการถ่ายภาพแฟชั่น โดยเน้นประเด็นหลักในการเล่าเรื่อง โดยอ้างอิงเป็นเหตุการณ์ต่างๆ จำนวน 5 เหตุการณ์ ที่เกิดขึ้นในยุคสมัยทศวรรษที่ 1960 ถึง 1980 ในประเทศอเมริกา โดยการเล่าเรื่องผ่านทางภาพถ่ายแฟชั่นนั้น ได้สื่อสารผ่านทาง การจัดฉาก การใช้เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย อารมณ์ สีส้น และการจัดแสง โดยข้าพเจ้า ได้จัดลำดับขั้นตอนในการทำงาน ดังนี้

7.1. สรุปแนวความคิด

จากข้อมูลข่าวและเหตุการณ์ ในยุคทศวรรษที่ 1960 ถึง 1980 ที่ได้ศึกษามา ข้าพเจ้าได้เลือก และหยิบยกออกมา 5 เหตุการณ์ ที่มีความสำคัญในแต่ละยุคสมัย ซึ่งจะนำเหตุการณ์ทั้ง 5 นี้มา สร้างสรรค์เป็นภาพถ่ายแฟชั่น โดยใช้วิธีการเสียดสี และรูปแบบ (Style) ที่คล้ายคลึงกับผลงานของ เดวิด ลาซาเปล (David LaChapelle)

ผลงานของข้าพเจ้าทั้งหมด มี 5 ชุด รวม 17 ภาพ โดยแบ่งออกดังนี้

7.1.1. มาริลีน มอนโร กับการประท้วงเรียกร้องสิทธิสตรีครั้งแรก ในทศวรรษที่ 1960

จำนวน 5 ภาพ

7.1.2. เหตุการณ์เหยียดสีผิวบนรถประจำทาง ของ นางสาว โรซ่า พาร์ก ในทศวรรษที่ 1960

จำนวน 4 ภาพ

7.1.3. ทหารหญิงเวียดนาม กับเหตุการณ์ช่วงสงครามเวียดนาม ในทศวรรษที่ 1960 ถึง 1970

จำนวน 3 ภาพ

7.1.4. เกย์ กัับ ตำรวจ ในการประท้วง ปฏิวัติเรียกร้องสิทธิและความเสมอภาค ของกลุ่มรักร่วมเพศใน ทศวรรษที่ 1970 จำนวน 1 ภาพ

7.1.5. การปรากฏตัวของกลุ่มฟังก์เพื่อต่อต้านระบบทุนนิยม และ บริโภคนิยม ในยุค

ทศวรรษที่ 1980 จำนวน 4 ภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.2. การเขียนแบบร่าง (Sketch)

ข้าพเจ้า ได้สรุปการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด และวาดภาพร่างโดยคร่าว ของเฟชั่นในแต่ละยุค ประกอบด้วยบริเวณสถานที่ถ่ายทำ หรือฉาก ตำแหน่งของการวางองค์ประกอบของภาพ มุมกล้อง และทิศทางของแสง ภาพร่างดังกล่าว ประกอบด้วย 5 ภาพดังนี้

7.2.1.ภาพร่างการถ่ายแฟชั่นชุดที่ 1 เรื่อง การประท้วงเรียกร้องสิทธิสตรี ครั้งแรกในยุคทศวรรษที่ 1960

ภาพที่ 7.1.

7.2.2. ภาพร่างการถ่ายภาพแฟชั่นชุดที่ 2 เรื่อง เหตุการณ์บนรถประจำทางของ นางสาว โรซ่า พาร์ต ซึ่งเป็นเหตุการณ์ระหว่างการแย่งแย่งเก้าอี้ ในทศวรรษที่ 1960

ภาพที่ 7.2.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.2.3. ภาพร่างการถ่ายภาพแฟชั่น ชุดที่ 3 เรื่อง เหตุการณ์ในยุคสงครามเวียดนาม ในยุคทศวรรษที่ 1960 ถึง 1970

ภาพที่ 7.3.

7.2.4. ภาพร่างการถ่ายภาพแฟชั่น ชุดที่ 4 เรื่อง การประท้วงเรียกร้องสิทธิ ความเสมอภาคของกลุ่มรักร่วมเพศ ในยุคทศวรรษที่ 1970

ภาพที่ 7.4.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.2.5. ภาพร่างการถ่ายภาพแฟชั่น ชุดที่ 5 เรื่องการต่อต้านระบบทุนนิยม และ บริโภคนิยม ของกลุ่มฟังก์ส์ในยุคทศวรรษที่1980

ภาพที่ 7.5.

7.3. การคัดเลือก เสื้อผ้าที่จะนำมาถ่ายทำ โดยวิเคราะห์เป็นแต่ละชุด ของแฟชั่น

7.3.1. เสื้อผ้าในการถ่ายภาพ ชุดที่ 1 เรื่อง การประท้วงเรียกร้องสิทธิสตรีครั้งแรกในยุคทศวรรษที่ 1960

เสื้อผ้าที่จะนำมาใช้เป็นเสื้อชุดกระโปรงที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวนางแบบ นักแสดงที่ถือเป็นสัญลักษณ์ทางความเป็นเพศหญิงของยุคนั้น คือ ชุดกระโปรงสั้นสีขาว ของมาริลีน มอนโร เนื่องจากเป็นชุดที่มีลักษณะเด่นของยุค ทศวรรษที่ 60 จึงเป็นการเหมาะที่จะนำมาใช้ในการถ่ายภาพ

ภาพที่ 7.6.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.3.2. เสื้อผ้าในการถ่ายภาพ ชุดที่ 2 เรื่อง เหตุการณ์บนรถประจำทางของ นางสาว โรซ่า พาร์ค ซึ่งเป็นเหตุการณ์ระหว่างการแบ่งแยกสีผิว ในทศวรรษที่ 1960

เสื้อผ้าที่จะนำมาใช้เป็นรูปแบบ ชุดกระโปรงสั้น คอกลม แขนกุด และถุงน่องตาข่าย ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แฟชั่นที่ได้รับความนิยมมาก ในยุคทศวรรษ 1960 โดยสีสันของเสื้อผ้านั้น เน้นที่เป็นสีสด จึงเลือกสีชมพูบานเย็น เพื่อให้มีความแตกต่างกับสีผิวของ นางแบบที่แสดงเป็น โรซ่า พาร์ค

ภาพที่ 7.7.

7.3.3. เสื้อผ้าในการถ่ายภาพ ชุดที่ 3 เรื่อง เหตุการณ์ในยุคสงครามเวียดนาม ในยุคทศวรรษที่ 1960 ถึง 1970

เสื้อผ้าที่จะนำมาใช้นั้น ฝ่ายชายจะเป็นเสื้อผ้าที่ดัดแปลงจากชุดทหาร ให้มีความเป็นแฟชั่นมากขึ้น ฝ่ายหญิงเน้นที่สีและลายของผ้า ซึ่งเป็นชนิดของลายผ้าที่ได้รับความนิยมมากในยุคทศวรรษที่ 60

ภาพที่ 7.8.

ภาพที่ 7.9.

เอกสารที่นำมาใช้ในงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำเอกสารไปใช้ซ้ำโดยไม่ผ่านการอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.3.4. เสื้อผ้าในการถ่ายภาพ ชุดที่ 4 เรื่อง การประท้วงเรียกร้องสิทธิ ความเสมอภาค ของ กลุ่มรักร่วมเพศ ในยุคทศวรรษที่ 1970

เสื้อผ้าที่จะนำมาใช้นั้น เป็นเสื้อผ้าที่อิงแฟชั่นของยุคดิสโก้ ที่เกิดขึ้นในยุคทศวรรษที่ 1970 โดยชุดของตำรวจได้ดัดแปลงให้มีความเป็นแฟชั่นผสมผสานกับเครื่องแบบ และตัวแบบที่เป็นรักร่วมเพศ ได้เลือกที่จะเป็นจุดตามสมัยนิยมของยุคทศวรรษที่ 1970

ภาพที่ 7.10.

7.3.5. เสื้อผ้าในการถ่ายภาพ ชุดที่ 5 เรื่อง การต่อต้านระบบทุนนิยม และ บริโภคนิยม ของ กลุ่มพังค์ ในยุคทศวรรษที่ 1980

เสื้อผ้าที่จะนำมาใช้นั้น เป็นเสื้อผ้าที่เป็นเอกลักษณ์ของกลุ่มพังค์ในยุคนั้น ในอเมริกา เครื่องประดับทุกอย่างจึงลอกเลียนมาจากแฟชั่นการแต่งกายแบบพังค์ ในยุคทศวรรษที่ 1980

ภาพที่ 7.11.

ภาพที่ 7.12.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.4. การสำรวจสถานที่

7.4.1. ภาพชุดที่ 1 มาริลีน มอนโร กับการประท้วงเรียกร้องสิทธิสตรีครั้งแรก ในทศวรรษที่ 1960 ข้าพเจ้าได้เลือกสถานที่ถ่ายทำ ที่โรงงานผลิตปูนแห่งหนึ่ง เพื่อสื่อความหมายถึง ความแข็งแกร่ง ความขัดแย้ง กับตัวแบบ ที่กำหนดให้เป็นการล้อเลียนภาพลักษณ์ของ มาริลีน มอนโร โดยนำเสนอในรูปแบบที่แสดงถึงสิ่งที่ผู้หญิงสามารถทำได้ ในแบบที่ผู้ชายทำ สถานที่ถ่ายทำ คือ โรงงานผลิตปูนตรานกอินทรี ถนนเกษตร-นวมินทร์

ภาพที่ 7.13.

ภาพที่ 7.14.

7.4.2. เหตุการณ์เหยียดสีผิวบนรถประจำทาง ของ นางสาว โรซ่า พาร์ค ในทศวรรษที่ 1960 ข้าพเจ้าได้เลือกสถานที่ บนรถประจำทาง จำลองเป็นสถานที่ ที่เกิดเหตุการณ์ของโรซ่า พาร์ค ในเรื่องจริง โดยสถานที่ถ่ายทำจริงคือ ชูร์รถประจำทางสาย 92 ถนนพัฒนาการ

ภาพที่ 7.15.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.4.3. ทหารหญิงเวียดนาม กับเหตุการณ์ช่วงสงครามเวียดนาม ในทศวรรษที่ 1960 ถึง 1970 ข้าพเจ้าได้เลือกสถานที่ เป็นพื้นที่ฐานสี่เหลี่ยมทอง และมีบ้านร้าง ตั้งอยู่เพื่อพยายามสื่อให้เห็นถึงบรรยากาศ ในช่วงสงคราม สถานที่นี้ตั้งอยู่บนถนนเกษตร-นวมินทร์

ภาพที่ 7.16.

7.4.4. เกย์ กับ ตำรวจ ในการประท้วง ปฏิวัติเรียกร้องสิทธิและความเสมอภาค ของกลุ่มรักร่วมเพศใน ทศวรรษที่ 1970 ข้าพเจ้าได้เลือกสถานที่ ที่มีลักษณะเป็นย่านของฝับ ในตอนกลางคืน ที่มีผู้คนชุลมุน โดยเลือกถ่ายทำ ที่ ถนนสีลม ซอย 4

ภาพที่ 7.17.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.4.5. การปรากฏตัวของกลุ่มฟังก์ชันเพื่อต่อต้านระบบทุนนิยม และ บริโภคนิยม ข้าพเจ้าได้เลือกสถานที่ ที่เป็นร้านห้องเสื้อที่มีลักษณะบ่งบอกถึง ความขัดแย้งกับวิถีชีวิต ของกลุ่มฟังก์ชัน เป็นลักษณะร้านที่มีตู้โชว์หุ่น จำลองให้เป็นร้านค้าของสินค้าแบรนด์เนม สถานที่ถ่ายทำนั้น ตั้งอยู่บนถนนสุขุมวิท ซอย 39 ชื่อร้าน Inspired By Inner Complexity

ภาพที่ 7.18.

ภาพที่ 7.19.

7.5. การถ่ายภาพ

ข้าพเจ้าได้ใช้อุปกรณ์เสริมดิจิทัลประกอบการถ่ายภาพ ทั้งนี้เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการทำงาน

7.5.1. อุปกรณ์ที่ใช้

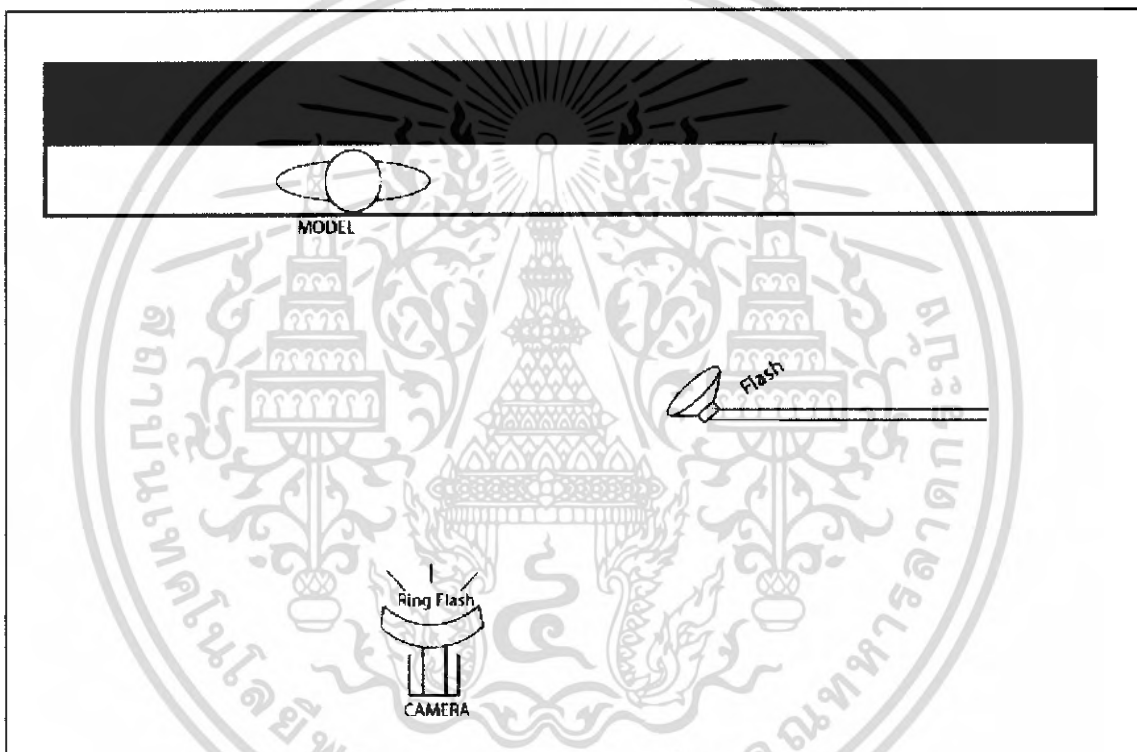
1. กล้องถ่ายภาพ Medium Format รุ่น Mamiya RB 67
2. เลนส์ Mamiya RB 67 ขนาด 50 มิลลิเมตร และ 127 มิลลิเมตร
3. หัวไฟประเภท ริงแฟลช (Ring Flash)
4. ตัวเชื่อมคอมพิวเตอร์ดิจิทัล กับกล้อง (Digital Back)

7.5.2. การจัดแสง

ภาพโดยรวมใช้เทคนิคการจัดแสง โดยการใช้ไฟแฟลช เพื่อลดค่าแสงของฉากหลัง ให้สว่างน้อยกว่าฉากหน้า เพื่อให้ฉากหน้าดูเด่นกว่า รายละเอียดแต่ละภาพดังนี้

- การจัดแสงภาพชุดที่ 1 มารีลิน มอนโร กับการประท้วงเรียกร้องสิทธิสตรีครั้งแรก ในทศวรรษที่ 1960

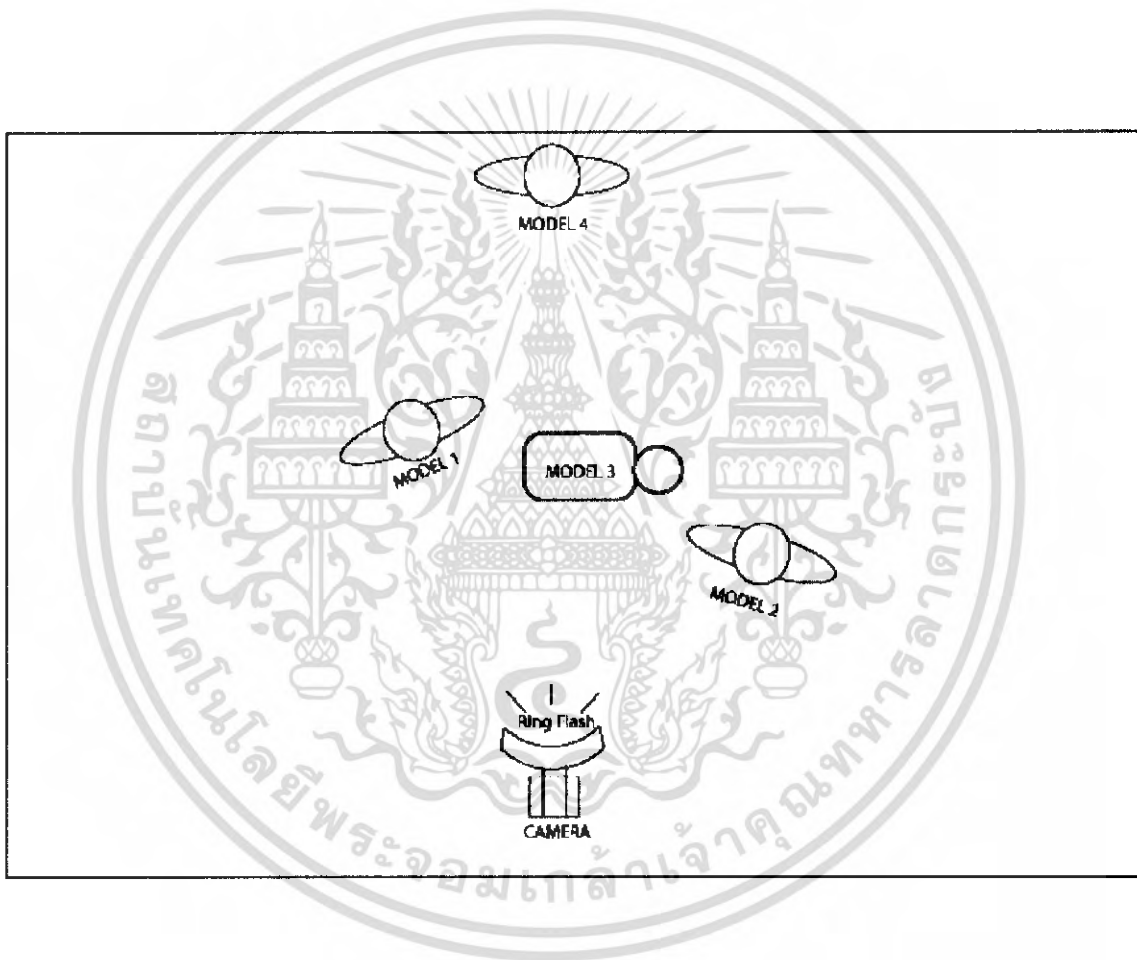
ภาพที่ 7.20.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การจัดแสงภาพชุดที่ 2 เหตุการณ์เหยียดสีผิวบนรถประจำทาง ของ นางสาว โรซ่า พาร์ค ในทศวรรษที่ 1960

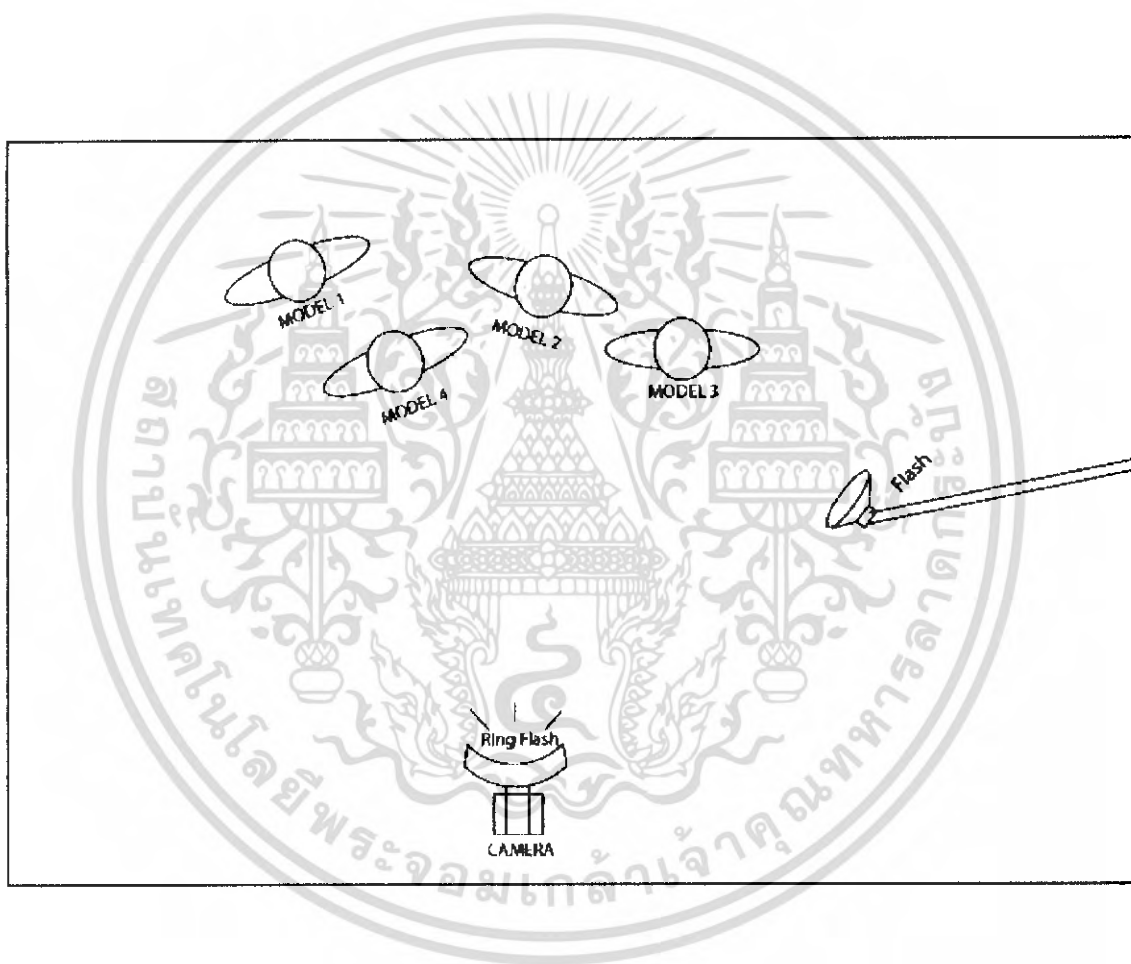
ภาพที่ 7.21.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การจัดแสงภาพชุดที่ 3 ทหารหญิงเวียดนาม กับเหตุการณ์ช่วงสงครามเวียดนาม
ในทศวรรษที่ 1960

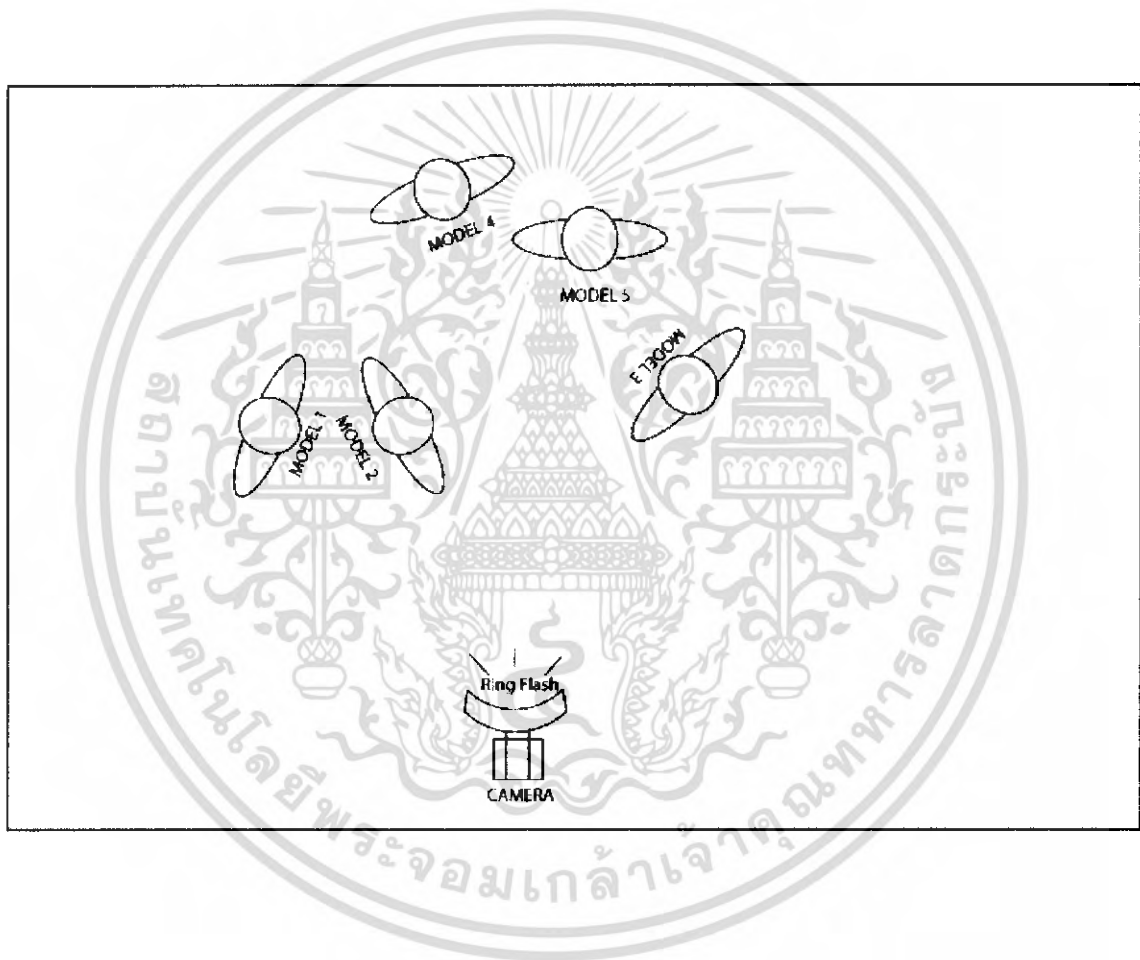
ภาพที่ 7.22.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การจัดแสงภาพชุดที่ 4 กั้น ดำรง ในการประห้วง ปฏิวัติเรียกร้องสิทธิของกลุ่มรกร่วมเพศ
ในทศวรรษที่ 1970

ภาพที่ 7.23.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การจัดแสงภาพชุดที่ 5 การปรากฏตัวของกลุ่มฟังก์เพื่อต่อต้านระบบทุนนิยม และ
- บริโภคนิยม ในยุคทศวรรษที่ 1980

ภาพที่ 7.24.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 8

ผลงานสำเร็จ

8.1. ภาพชุดที่ 1 มารีลิน มอนโร กับการประท้วงเรียกร้องสิทธิสตรีครั้งแรกในทศวรรษที่ 1960

ภาพถ่ายแฟชันชุดที่ 1 ได้สื่อความหมาย ในการล้อเลียนเสียดสีถึงเหตุการณ์ การประท้วงเรียกร้องสิทธิสตรีในยุค ทศวรรษที่ 1960 ซึ่งเกิดขึ้นเป็นครั้งแรกในประเทศอเมริกา เรื่องราวในภาพถ่ายนั้นสื่อถึง ความต้องการ ความเสมอภาคในระหว่างเพศชายและหญิง มารีลิน มอนโร เป็นสัญลักษณ์ของ สินค้าที่สื่อความหมายโดยตรงในเรื่องเพศ ข้าพเจ้าจึง นำความเป็นมารีลิน มอนโร มาถ่ายทอด ในลักษณะที่เป็นผู้หญิงที่อยู่ในสถานที่ก่อสร้าง เป็น โรงงานผลิตปูน เพื่อสื่อถึงความเท่าเทียม กัน ผู้หญิงสามารถทำในสิ่งที่ผู้ชายทำได้ ไม่ใช่เพื่อตกเป็นเครื่องมือในการแสดงออกทางเพศเพียงอย่างเดียว

ภาพที่ 8.1.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 8.2.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 8.3.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 8.4.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 8.5.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

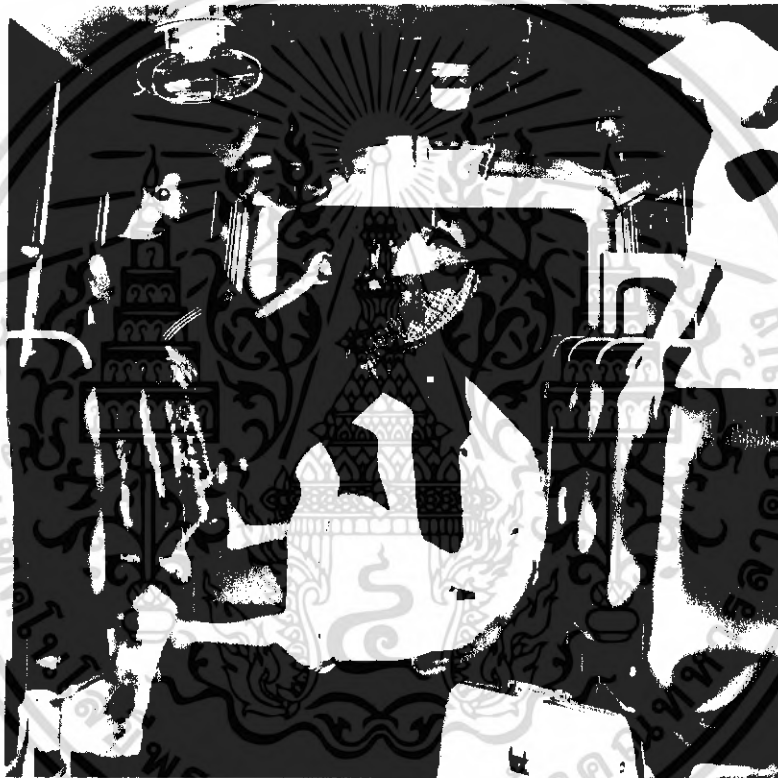
8.2. ภาพชุดที่ 2 เหตุการณ์เหยียดสีผิวบนรถประจำทาง ของ นางสาว โรซ่า พาร์ค ในทศวรรษที่ 1960

ภาพถ่ายเฟชั่น ชุดที่ 2 เป็นการสื่อความหมายในการล้อเลียน สีผิว ในเรื่องการเหยียดสีผิว ซึ่งเหตุการณ์ของ โรซ่า พาร์ค ได้เกิดขึ้นบนรถประจำทาง โดยกฎหมายในตอนนั้น ระบุ ให้คนผิวสี จะต้องเสียดสที่นั่งให้คนผิวขาว ในกรณีที่นั่งบนรถประจำทางเต็ม ข้าพเจ้าจึงจำลองแบบ เป็น โรซ่า พาร์ค กำลังวิ่งแกล แล้วทำร้าย เหล่า คลุก คลัก แคลสน ซึ่งเป็นกลุ่มเหยียดผิวได้คิน ในอเมริกา สื่อเรื่องราวตรงกันข้าม กับความเป็นจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 8.6.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 8.7.

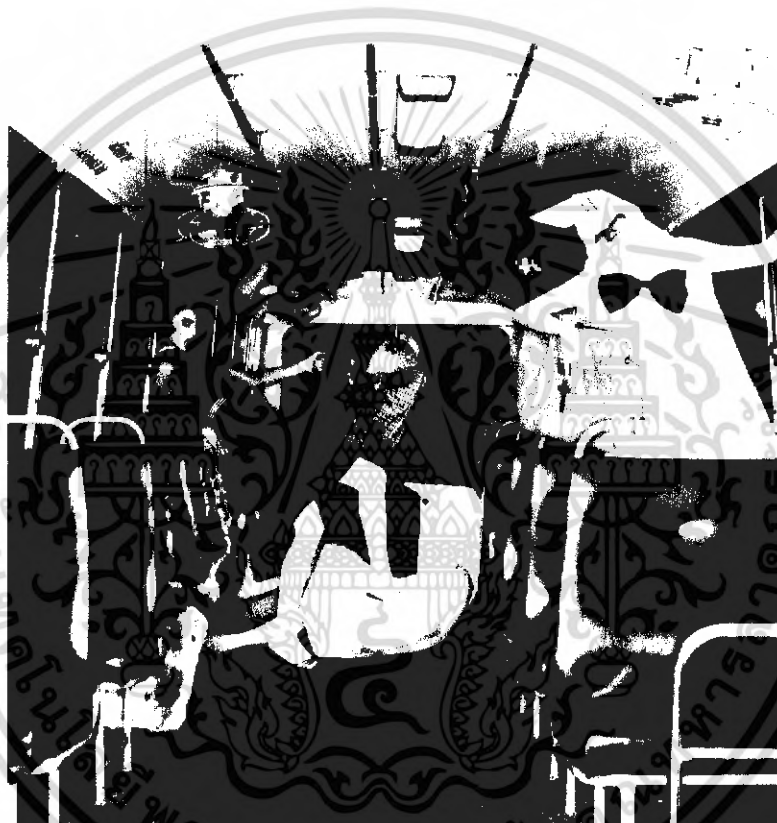
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 8.8.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 8.9.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8.3. ภาพชุดที่ 3 ทหารหญิงเวียดนาม กับเหตุการณ์ช่วงสงครามเวียดนาม ในทศวรรษที่ 1960 ถึง 1970

ภาพถ่ายชุดที่ 3 สื่อความหมาย ในการสื่อเสียดสี เหตุการณ์ในช่วงสงครามเวียดนาม โดยสื่อความหมาย ในการให้มีทหารหญิงชาวเวียดนาม ที่ดูกล้าแกร่ง และทำให้ทหารอเมริกา หลงใหล คล้ายว่าทหารหญิงเวียดนามคนนี้ได้สยบทหารอเมริกาไว้ได้ ซึ่งในทางตรงกันข้าม ความจริง ผู้หญิงชาวเวียดนามได้โดนทหารอเมริกาก่กรรม เป็นอย่างมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 8.10.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 8.11.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 8.12.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8.4. ภาพชุดที่ 4 เกย์ กับ ตำรวจ ในการประท้วง ปฏิวัติเรียกร้องสิทธิและความเสมอภาค ของกลุ่มรักร่วมเพศ ในทศวรรษที่ 1970

ภาพถ่ายชุดที่ 4 สื่อความหมายล้อเลียนเสียดสี ถึงการเรียกร้องสิทธิ ความเสมอภาค ความยุติธรรม ของชาวเกย์ในยุคทศวรรษที่ 70 ซึ่งเกิดเหตุการณ์ตำรวจบุกเข้าทำร้าย ช่มชေး ชาวเกย์บ่อยครั้ง จนมีการจับตัว ข่าพเจ้า จึงจำลองเหตุการณ์ในขบวนประท้วง แต่มีคู่รักที่เป็นเกย์และตำรวจ คู่หนึ่งยืนจับกันอยู่ข้างหน้าขบวนประท้วง ซึ่งเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกับเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 8.13.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8.5. ภาพชุดที่ 5 การปรากฏตัวของกลุ่มฟังก์เพื่อต่อต้านระบบ ทุนนิยม และ บริโคนิยม

ภาพถ่ายชุดที่ 5 สื่อความหมาย ล้อเลียน เสียดสี ในเรื่องของเหตุการณ์ การปรากฏขึ้นของกลุ่มฟังก์ ในยุคทศวรรษที่ 80 โดยกลุ่มฟังก์เป็นกลุ่มที่ต่อต้าน ความเป็นแฟชั่น ความเป็นบริโคนิยม พวกเขาใช้ชีวิตแบบติดดิน และเกลียดสังคมนิยม ช่างเข้าจึงนำฟังก์มาสวมชุดสูท จับจ่าย ซื้อสินค้าที่มียี่ห้อ ราคาแพง เพื่อให้ดูขัดแย้งกับความเป็นไปได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 8.14.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 8.15.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 8.16.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 8.17.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 9

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

9.1. สรุปผลการทำงาน

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นการนำเสนอความรู้ที่ได้ศึกษา และเรื่องราวที่ข้าพเจ้าสนใจ นำมาประยุกต์ให้เกิดเป็นผลงานภาพถ่ายแฟชั่น ข้าพเจ้าได้เรียนรู้การทำงานในด้านการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล และการทำงานจริง รวมไปถึงการได้เรียนรู้ถึงปัญหาที่เกิดขึ้น ข้อบกพร่องในตัวผลงาน ที่จะต้องแก้ไขและพัฒนาในส่วนต่างๆ

9.2. ปัญหาในการทำงาน

1. ปัญหาในด้านเวลาในการถ่ายทำ เนื่องจากผลงานข้าพเจ้า มีจำนวน 5 ชุด ข้าพเจ้าจึงต้องวางแผน ตารางเวลาการทำงานอย่างรอบคอบ และกำหนดจำนวนวันที่จะถ่ายทำ และระยะเวลาในการถ่ายต่อหนึ่งชุด รวมไปถึงการนัดหมายกับทีมงานซึ่งเป็นกลุ่มใหญ่ เวลาจึงจะไม่ตรงกันมาก ทำให้จะต้องทำงานแข่งกันกับเวลาพอสมควร
2. ปัญหาเรื่องนางแบบ และนายแบบ เนื่องจากภาพถ่ายแฟชั่นของข้าพเจ้าในบางชุด จำเป็นต้องมีนางแบบ และนายแบบ มากกว่า 1 ท่าน จึงทำให้เกิดความลำบากในด้านการควบคุมอารมณ์และสีหน้าของนางแบบ และนายแบบ แต่ละท่าน
3. ปัญหาในเรื่องของการจัดสรรงบประมาณ ให้เพียงพอต่อการใช้จ่าย เนื่องจากภาพถ่ายมีจำนวน 5 ชุด จึงต้องคำนวณค่าใช้จ่ายอย่างละเอียดถี่ถ้วน เพื่อจัดสรรในแต่ละส่วนอย่างไม่ขาดตกบกพร่อง
4. ปัญหาเรื่องอุปกรณ์ เนื่องจากสถานที่ถ่ายทำในแต่ละชุด เป็นการถ่ายทำนอกสถานที่ อาทิ เช่น เป็นทุ่งกลางแจ้ง เป็นตรอกซอย เป็น โรงงาน และรถประจำทาง เป็นต้น ทำให้เกิดปัญหาในเรื่องของการใช้อุปกรณ์ ซึ่งมีระบบการทำงานด้วยแบตเตอรี่ เนื่องจากสถานที่ถ่ายทำ ไม่มีไฟฟ้า จึงทำให้การทำงานไม่ราบรื่น และเป็นการทำงานที่เร่งรีบ

9.3. ข้อเสนอแนะ

1. การหยิบยกประเด็นของประวัติศาสตร์ของต่างประเทศมาเสียดสี ต้องศึกษาข้อมูลจากหลายๆด้าน การศึกษาจากหนังสือยังไม่พอ ควรต้องปรึกษาผู้รู้ ผู้มีประสบการณ์ หรือจากผู้ที่เคยอยู่ในสถานการณ์ในยุคสมัยนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การวางแผนเรื่องเวลามีความสำคัญมาก ควรวางแผนให้แม่นยำ
3. เนื่องจากการถ่ายภาพแฟชั่น เป็นการทำงานร่วมกับกลุ่มคน จึงต้องเตรียมรับมือกับปัญหาเฉพาะหน้า และปัญหาที่ตามมาได้อย่างมีสติ จะต้องมีความอดทน มีน้ำใจ และมีความเป็นผู้นำ
4. ควรเตรียมวางแผนถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นกระทันหันเสมอ อาทิเช่น สภาพดินฟ้าอากาศ การผัดนัดของนางแบบ นายแบบ และทีมงาน การขัดข้องทางด้านเทคนิค อุปกรณ์ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้แต่ง

นางสาวนวลตา วงศ์เจริญ เกิดวันที่ 25 พฤศจิกายน พ.ศ.2524

ประวัติการศึกษา

- โรงเรียนพระหฤทัยคอนเวนต์
- โรงเรียนพระหฤทัยพัฒนเวสน์
- โรงเรียนโสมภานุสรณ์
- โรงเรียนบางกะปิ
- โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า
- คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปะศิลป์ สาขาการถ่ายภาพ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- LaChapelle, David. **Hotel LaChapelle**. New York: Bulfinch, 1999
- LaChapelle, David. **LaChapelle Land**. New York: Channel Photographics LLC
- Hoy, Anne H.. **The Book Of Photography: The History, The Technique, The Art, The Future**.U.S.A: National Geographic, 2005
- Buxbaum, Gerda. **Icons Of Fashions: The 20th Century**: Prestel Publishing, 1999
- Miles, Barry. **Hippie**. London: Octopus Publishing Group Limited, 2003
- William Klein Biography**, [Web Site]. สืบค้นหาได้จาก:
http://www.designboom.com/portrait/klein_bio.html. 15 พ.ย.2548
- David Bailey and Fashion Photography**, [Web Site]. สืบค้นหาได้จาก:
<http://photography.about.com/library/weekly/aa052199.htm>. 15 พ.ย. 2548
- David LaChapelle Gallery**, [Web Site]. สืบค้นหาได้จาก:
<http://www.davidlachapelle.com/gallery/index.shtml>. 17 พ.ย. 2548
- David LaChapelle Editorial**, [Web Site]. สืบค้นหาได้จาก:
<http://www.davidlachapelle.com/edit/index.shtml>. 17 พ.ย. 2548
- David LaChapelle Magazines Cover**, [Web Site]. สืบค้นหาได้จาก:
http://www.davidlachapelle.com/m_covers/index.shtml. 17 พ.ย. 2548
- David LaChapelle Albums Cover**, [Web Site]. สืบค้นหาได้จาก:
http://www.davidlachapelle.com/a_covers/index.shtml. 17 พ.ย. 2548
- David LaChapelle Advertising**, [Web Site]. สืบค้นหาได้จาก:
<http://www.davidlachapelle.com/advert/index.shtml>. 17 พ.ย. 2548
- David LaChapelle Portraits**, [Web Site]. สืบค้นหาได้จาก:
<http://www.davidlachapelle.com/portraits/index.html>. 17 พ.ย. 2548
- David LaChapelle Biography**, [Web Site]. สืบค้นหาได้จาก:
<http://www.davidlachapelle.com/bio.shtml>. 17 พ.ย. 2548
- David LaChapelle Biography**, [Web Site]. สืบค้นหาได้จาก:
http://www.pdngallery.com/legends/archive/lachappelle/lachappelle_menu.html
[http://](http://www.pdngallery.com/legends/archive/lachappelle/lachappelle_menu.html) . 17 พ.ย. 2548

Women Fashions: 1960, [Web Site]. สืบค้นหาได้จาก:

<http://www.costumegallery.com/1960.htm>. 25 พ.ย. 2548

Sixties Fashions, [Web Site]. สืบค้นหาได้จาก:

<http://www.fiftiesweb.com/fashion/cool-clothes.htm>. 25 พ.ย. 2548

The 60 Mini : Fashion History, [Web Site]. สืบค้นหาได้จาก:

http://www.fashion-era.com/the_1960s_mini.htm. 25 พ.ย. 2548

Fashions in The 60 and 70, [Web Site]. สืบค้นหาได้จาก:

<http://www.bbhq.com/fashion.htm>. 25 พ.ย. 2548

Women Fashions: 1970, [Web Site]. สืบค้นหาได้จาก:

<http://www.costumegallery.com/1970.htm>. 27 พ.ย. 2548

Clothes of The 70s, [Web Site]. สืบค้นหาได้จาก:

<http://www.inthe70s.com/generated/clothes.shtml>. 27 พ.ย. 2548

The 1970s and Disco Fashion History, [Web Site]. สืบค้นหาได้จาก:

<http://www.fashion-era.com/1970s.htm>. 27 พ.ย. 2548

70s Clothing, [Web Site]. สืบค้นหาได้จาก: <http://www.globalbeatz.net/70s-clothing.php>.

27 พ.ย. 2548

Men and Women 80's Fashion, [Web Site]. สืบค้นหาได้จาก:

<http://www.tripletsandus.com/80s/fashion.htm>. 27 พ.ย. 2548

Power Dressing 1980s Fashion History, [Web Site]. สืบค้นหาได้จาก:

http://www.fashion-era.com/power_dressing.htm. 27 พ.ย. 2548

80's Fashion re-visited - scary but true!, [Web Site]. สืบค้นหาได้จาก:

<http://www.girl.com.au/80sfashion.htm>. 27 พ.ย. 2548

1980s Lifestyle and Fashion History, [Web Site]. สืบค้นหาได้จาก:

http://www.fashion-era.com/1980s_lifestyle_and_fashion.htm. 27 พ.ย. 2548

1960s, [Web Site]. สืบค้นหาได้จาก: <http://en.wikipedia.org/wiki/1960s>. 1 ธ.ค. 2548

The Sixties Chronology, [Web Site]. สืบค้นหาได้จาก:

http://www.diggers.org/asp/chrono_all_events.asp. 1 ธ.ค. 2548

Timeline of the 1970s, [Web Site]. สืบค้นหาได้จาก:

<http://www.inthe70s.com/timeline.shtml>. 1 ธ.ค. 2548

AMERICAN CULTURAL HISTORY 1970 – 1979, [Web Site]. สืบค้นหาได้จาก:

<http://kclibrary.nhmccd.edu/decade70.html>. 1 ธ.ค. 2548

Timeline Of The Eighties, [Web Site]. สืบค้นหาได้จาก:

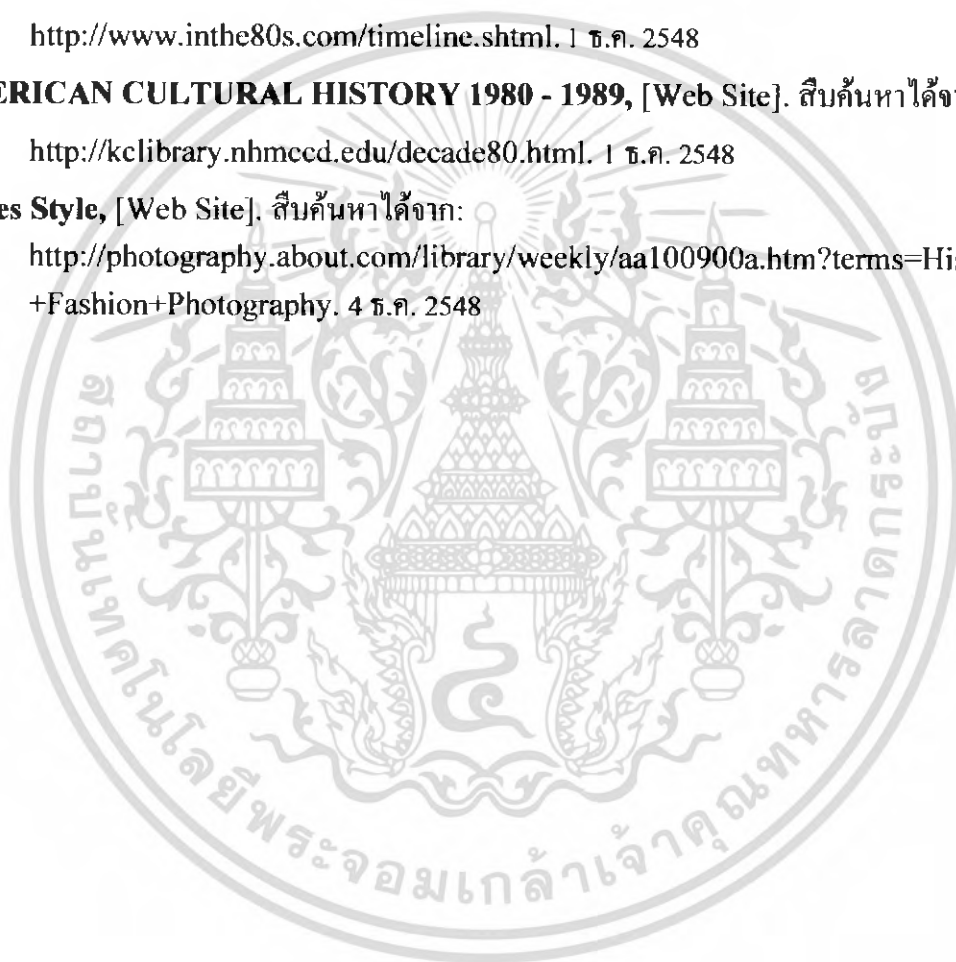
<http://www.inthe80s.com/timeline.shtml>. 1 ธ.ค. 2548

AMERICAN CULTURAL HISTORY 1980 - 1989, [Web Site]. สืบค้นหาได้จาก:

<http://kclibrary.nhmccd.edu/decade80.html>. 1 ธ.ค. 2548

Sixties Style, [Web Site]. สืบค้นหาได้จาก:

<http://photography.about.com/library/weekly/aa100900a.htm?terms=History+of+Fashion+Photography>. 4 ธ.ค. 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้